MONTHLY NEWSLETTER OF GURUVAYOOR DEVOTEES FORUM

ഓം നമോ നാരായണായ: Om Namo Narayanaya: ഓം നമോ നാരായണായ:

നവനീതം

NAVANEETHAM

കന്നി 1184 / SEPTEMBER 2008

सरस्वती नमस्थुभ्यम वरदे कामरूपिणी

विध्यारामबम करिष्यामि सिद्धिर बवाठुमे साधा

ഓം നമോ നാരായണായ: **Om Namo Narayanaya:** ഓം നമോ നാരായണായ:

Hare Rama Hare Krishna!

Vijaya Dashami, Saraswathi Puja, Bangalore Satsung & Narayaneeyam Discourse

II Jai Shri Krishna II

Our group members in BANGALORE is arranging first ever "Sampoorna Narayaneeyam" discourse by our group!!!

Discourse will be at Sri Ayyappan Temple, Gundappa Street, J C Nagar , Bangalore and please mark your calender for 5th October 08.

Acharyan, Brahmashri Damodara Sharma associated by Shri Devan Namboodiri have kindly agreed to conduct the program and all members of the group are requested to particpate in this special satsung and get the blessings of the Lord Guruvayoorappan.

Please contact Smt. Jayasree Menonji (Ph: 9900149461) or Shri KVG for more information. Thanks to Jayasreeji for arranging this satsung and Shri. KVG for all his invaluable advice and help to make this happen.

Let us pray to Guruvayoorappan's for blessings and to have a great Narayeneeyam discourse in Bangalore.

Vijaya Dashami and Vidyarambham is on October 9th. **Saraswathi** Devi is worshipped as the Goddess of learning, the fountain of arts, science, and the symbol of supreme vedic knowledge. The ten-day festival, also known as Dussehra or Navaratri, is starting on Sept 29th this year.

On the Ashtami day, we start the *Poojaveypu* ceremony. We keep our important books including holy books, work related tools in a specially decorated place with a picture of Goddess Saraswathi. Puja is performed to Devi Saraswathi during which fruits, beaten rice, roasted paddy (malar), jaggery etc, are offered. The following day is **Mahanavami** and it is totally devoted to the worship of Saraswathi. Puja is performed both in the morning and in the evening. Many items such as rice, payasam, thirali, etc are offered to Devi.

Vidyarambham – initiation to vidya/knowledge – children are initiated to the world of learning by introducing them to alphabets for a first time by a Guru, priest or an elder member of the family

with the blessing of the Goddess of knowledge, Saraswathi.

Dashami celebrations in Guruvayoor

Many devotees spend their Dussehra holidays days with Guruvayoorappan. There is a Saraswathi shrine inside the temple opposite to the Ganapathy temple, the Saraswathi temple opens only during Saraswathi pooja celebrations. Hundreds of children will be initiated to learning during these days in Guruvayoor.

Maha Dasami is on October 9th, 2008.

Wish you all a Very Happy Vijaya Dashami

Vidyarambham (വിദ്യാരംഭം) is when kids between two and three years old are formally initiated into education and the alphabets. The ceremony of Vidyarambham (Vidya means "knowledge" , arambham means "beginning') for the children is held on Vijayadashami (the last day of Navaratri) day. On that day thousands of people arrive at temples to initiate learning to their children.

Saraswathi Devi Dhyanam

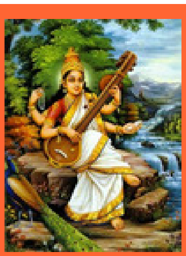

Soorasoora Sevidha Pankaja
Gare Viraajat kamaneeya Pustakaa
Virinji Pathni kamalasana sthathitha
Saraswathee nruthyathu vasimeh sada

ഓം നമോ നാരായണായ: Om Namo Narayanaya: ഓം നമോ നാരായണായ:

ഓം ഹരി ശ്രീ ഗണപതയെ നമ:

അവിഘ്നമസ്തു ശ്രീ ഗുരുഭ്യോ നമ:

Aum Hari Shree Ganapathaye Nama:

Avighnamasthu Shree Gurubhyo Nama:

May God bless you. Om Namo Narayanya:

- Sunil Menon.

Navaneetham (freshly churned butter) is a humble attempt by Guruvayur Devotees Forum to create a monthly news letter for our group. Please send your comments, suggestions and any materials that you wish to publish to **editor@guruvayoor.com**

ഓം നമോ നാരായണായ: Om Namo Narayanaya: ഓം നമോ നാരായണായ:

In this edition of Navaneetham

Special Prayer for the group by Girija Jayasankar - Page 5

SUNDARA NARAYANA KRUTHIKAL - KRISHNA BHAJANS
(AUDIO ON OUR BLOG HTTP://KRISHNASLIBRARY.BLOGSPOT.COM)

1. GOVINDAM BHAJA GOVINDAM BY SUNDARA NARAYANAN - PAGE 6

2. PAHI PAHI GOPA BALA BY SUNDARA NARAYANA - PAGE 24

3. PAALYASRIRTHA PAALA BY SUNDARA NARAYANA - PAGE 26

4. JAYA JAYA HARI KRISHNA BY SUNDARA NARAYANAYA - PAGE 28

Kshetra Maryadakal / Temple entry rules by Jayasree Menon - Page 8

Paribhavam Anubhavamakumbol by Savitri Puram – Page 9

Mohamudhgara-Bajagovindam of Sankara by Dr. Saroja Ramanujam - Page 11

Geeta Dhyanam by Veena Nair - page 13

Neythiri by Balendu - Page 16

Great temple series 4 by Balagopal - Page 20

Lordess Saraswathi Photo by Vimala Krishnan 23

Dheera by S.N Sasry - Page 30

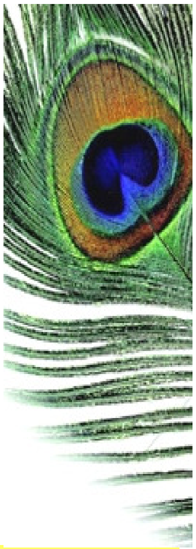

DHARMA BY BALAGOPAL - PAGE 32

VAISHNAVA TILAK COLLECTED BY BALAGOPAL - PAGE 33

SREE SARASWATHI ASHTOTHRAM - PAGE 36

THUNCHATH GURU PAADAR BY RAJU VILAVATH KOOVAPPADI - PAGE 39

GROUP NEWS BY SUNIL - PAGE 51

Special Prayer for the wellbeing of all group members & their families

Girija Jaysankar

Ohm Namo Bhagavathe Vasudevaya.

Prayers for all our group members ,whose faces are not known ,but whose thoughts and feelings are received through their communication in this forum and with whom we have all been empathising for so long .

May the Lord ,hear our entreaties to keep all our members ,who are knit by one strong chord ,namely the love of our Guruvayoorappan, and keep each of us healthful and happy and be with us through every moment of our lives!

Karuna mayane.....Bhaktavatsala........ellareyum kaatholane....guruvayoorappa.......

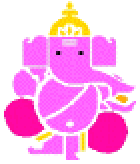 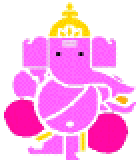

ഗോവിന്ദം ഭജ ഗോവിന്ദം

Sundara Narayana

രാഗം: ഭൂപാളം. താളം: ആദി
ആരോ:സരി1ഗ2പധ1സ അവ:സധ1പഗ2രി1സ
ഭാഷ: സംസ്കൃതം

ഗോവിന്ദം ഭജ ഗോവിന്ദം ഹരി നാരായണ ഗോവിന്ദം
പവനപുരാലയ ഗോവിന്ദം വന്ദേഹം ഹരി ഗോവിന്ദം
കോറസ്:
ഗോവിന്ദം ഭജ ഗോവിന്ദം, ഹരി ഗോവിന്ദം ഭജ ഗോവിന്ദം - 2

ശ്രീ വൽസാങ്കിത ഗോവിന്ദം വ്ര്ന്ന്ദസുമാർച്ചിത ഗോവിന്ദം
കുവലയലോചന ഗോവിന്ദം വന്ദേഹം ഹരി ഗോവിന്ദം
കോ:
ഗോവിന്ദം ഭജ ....

സരസിജ നേത്രം ഗോവിന്ദം പരമാനന്ദം ഗോവിന്ദം
നാരദ സന്നുത ഗോവിന്ദം വന്ദേഹം ഹരി ഗോവിന്ദം
കോ:

ഗോവിന്ദം ഭജ............

ചാരു കളേബര ഗോവിന്ദം ദീന ദയാകര ഗോവിന്ദം
ശാരദേന്ദു മുഖ ഗോവിന്ദം വന്ദേഹം ഹരി ഗോവിന്ദം
കോ:
ഗോവിന്ദം ഭജ...........

നന്ദകിശോരം ഗോവിന്ദം രാധാ രമണം ഗോവിന്ദം
വ്ര്‌ന്ന്ദാവനചര ഗോവിന്ദം വന്ദേഹം ഹരി ഗോവിന്ദം
കോ:
ഗോവിന്ദം ഭജ.........

സുന്ദര സുസ്മിത ഗോവിന്ദം മന്ദാരാനന ഗോവിന്ദം
ചന്ദന ചർച്ചിത ഗോവിന്ദം വന്ദേഹം ഹരി ഗോവിന്ദം
കോ:
ഗോവിന്ദം ഭജ............

ഭുവനാകാരം ഗോവിന്ദം ഭാസുര വദനം ഗോവിന്ദം
ഭവഭയഹരണം ഗോവിന്ദം വന്ദേഹം ഹരി ഗോവിന്ദം
കോ:
ഗോവിന്ദം ഭജ ....

ഗോവിന്ദം ഭജ ഗോവിന്ദം ഹരിനാരായണ ഗോവിന്ദം
പവനപുരാലയ ഗോവിന്ദം വന്ദേഹം ഹരി ഗോവിന്ദം
കോ:
ഗോവിന്ദം ഭജ............

-~~~-

ഓം നമോ നാരായണായ: Om Namo Narayanaya: ഓം നമോ നാരായണായ:

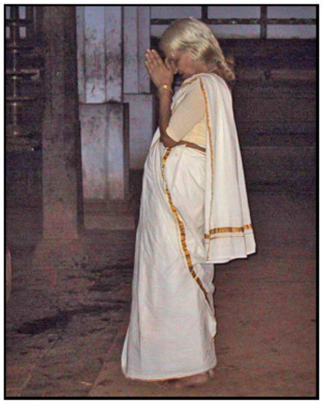

ക്ഷേത്ര ദര്ശനതിന്ന് പോകുന്ന ഭക്ത ജനങ്ങള് ആചരിക്കേണ്ട മര്യാദകള്

Jayasree Menon (euroanuster@gmail.com)

- കുളിച്ചു വൃത്തിയായി ശുദ്ധമായ വസ്ത്രങ്ങള് ധരിച്ചു വേണം ക്ഷേത്ര മതിലിനുള്ളില് പ്രവേശിക്കുവാന്

* മത്സ്യ മാംസ ആഹാരങ്ങള് അമ്പലത്തില് പോകുംബോലെങ്കിലും ഒഴിവാക്കണം
* മദ്യം കഴിച്ച് ക്ഷേത്രത്തില് പോകരുത്
* പുക വൈലിച്ചും മറ്റു നിഷിധ കാര്യങ്ങളും മതിലകെട്ടിനുളില് ഒഴിവാക്കണം.
* ക്ഷേത്രതിനുളില് തുപ്പുക, മൂക്ക് ചീറ്റുക എന്നിവ അരുത്
* പുല വല്ലായ്മ എന്നീ അശുദ്ധ കാലത്ത് ക്ഷേത്രത്തിനകത്ത് കടക്കരുത്
* ധ്വജ സ്തംബം എന്നിവയുടെ നിഴലില് ചവിട്ടരുത്
*ചീത്തയായ പൂക്കള് ദേവന് അര്പ്പിക്കരുത്
* ക്ഷേത്രത്തില് രഹസ്യം പറയുകയോ, ഉച്ചത്തില് സംസാരിക്കുകയോ, ചിരിക്കുകയോ അരുത്.
* വിഗ്രത്തിന് പുറം തിരിഞ്ഞു നില്ക്കരുത്
* നൈവേദ്യ സമയത്ത് ദര്ശനം പാടില്ല
*ക്ഷേത്ര മതില്കെട്ടിനുള്ളില് കിടന്നു ഉറങ്ങരുത്
*ക്ഷേത്രത്തില് ബാലിക്കല്ലുകളെ ചവിട്ടാനോ മറികടക്കാനോ പാടില്ല
*സ്ത്രീകള് ആര്ത്തവം ഏഴ് ദിവസവും ഗര്ഭിണികള് ഏഴ് മാസം മുതല് പ്രസവിച്ച് നൂട്ടിനല്പ്പതെട്ടു ദിവസം വരെയും ക്ഷേത്രത്തില് കടക്കരുത്
*നവജാത ശിശുക്കളെ ചോറ് ഊണ് കഴിഞ്ഞേ ദേവനെ ദര്ശിപ്പിക്കാവൂ
*നവ വധൂവരന്മാര് ദേവദര്ശനം ചുട്ടംബലത്തില് പാടുള്ളതല്ല

ഓം നമോ നാരായണായ: Om Namo Narayanaya: ഓം നമോ നാരായണായ:

പരിഭവം അനുഭവമാകുമ്പോൾ

Savitri Puram

ശ്യാമസുന്ദരാ! മദനമോഹനാ!കൃഷ്ണാ! വാസുദേവാ! അച്യുതാ! മുകുന്ദാ! മുരളീധരാ! പീതാംബരാ! എന്നിങ്ങനെ മനം നൊന്തു വിളിച്ചാലും കണ്ണൻ മൗനം പാലിക്കുന്നതെന്താണ്? കണ്ണാ, എനിക്കു നിന്നോടു പരിഭവമാണ്. ആഗ്രഹിക്കുന്നതെല്ലാം തരാത്തതിലല്ല പരിഭവം. കണ്ണനെ ഇത്ര മാത്രം ഉള്ളിൽ കൊണ്ടുനടക്കുമ്പോൾ, കഷ്ടപ്പാടുകളിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കാനുള്ള കാരുണ്യം വേണ്ടേ? ഞാനെന്റെ കാര്യം മാത്രമല്ല പറയുന്നത്. എനിക്ക് അറിയാവുന്നവരും,അറിയാത്തവരും, അടുപ്പമുള്ളവരും പ്രിയപ്പെട്ടവരുമായി എത്രയോ പേർ ദുഃഖിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ, മനസ്സു നീറുന്നു. ആരോടു പരിഭവം പറയും? ആരോടു പറഞ്ഞിട്ടെന്തു കാര്യം? ശ്യാമസുന്ദരന്റെ തിരുമുഖം കാണുമ്പോൾ, പരിഭവക്കണ്ണീർ മറഞ്ഞ് സ്നേഹവർഷമായി മാറുന്നു. ഞാൻ പരിഭവിക്കാൻ മറന്നു പോകുന്നു.

കണ്ണടച്ച് ശ്യാമസുന്ദരനെ മനസ്സിൽ ധ്യാനിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, മന്ദമന്ദം കണ്ണൻ വന്നെന്റെ കയ്യിൽ നൽകിയ ഈ കത്തു ഒരു തുറന്ന കത്താണെന്നു കരുതി ഉറക്കെ വായിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുവല്ലോ? ഞാനിതാ കണ്ണന്റെ കൽപനയനുസരിച്ച് വായിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു:

എന്റെ ചൈതന്യം കുടികൊള്ളുന്ന പ്രിയപ്പെട്ട ജീവനേ!

" എന്നോടു പരിഭവിച്ചിട്ടെന്തു കാര്യം? നിന്നിൽ കുടികൊള്ളുന്ന എന്നെ നോക്കി പരിഭവം പറയുന്നതിനു പകരം എന്നെ നിന്റെ ഒരു അനുഭവമാക്കു. ഞാൻ നിനക്കൊരു

അനുഭവമായിത്തീർന്നാൽ, പിന്നെ ഒന്നിനും നീ ആഗ്രഹിക്കില്ല്യ. ആ അനുഭവം നിന്നിൽ ഒരിക്കലും അണയാത്ത ദീപം കത്തിക്കും. ആ വെളിച്ചത്തിൽ നിന്റെ മനസ്സിലെ ഇരുട്ട് എന്നെന്നേക്കുമായി മരണമടയും.

നീ ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കു. നിന്നിൽ തന്നെ നിന്റെ ചൈതന്യമായിരിക്കുന്ന എന്നോട് പരിഭവിക്കുന്നത് അറിവില്ല്യായ്മയല്ലേ? ആ ചൈതന്യത്തെ അറിയൂ. അനുഭവിക്കൂ. പിന്നെ നിന്നെ ഒരു ദുഃഖവും അലട്ടുകയില്ല. സന്ന്യാസിയാകണമെന്നില്ല്യ, ജീവന്മുക്തനാവണമെന്നില്ല്യ, അതൊക്കെ വലിയ വലിയ വാക്കുകളും വലിയ വലിയ തത്വങ്ങളും മനസ്സില്ലാക്കിയവർക്കേ പറ്റൂ. നിന്റെ ചൈതന്യം ഞാനാണെന്ന് ഉറപ്പിച്ചോളൂ. പിന്നെ എന്തു ഭയവും പരിഭവവും? ഒരിക്കലും അണയാത്ത ചൈതന്യമായി ഞാൻ നിൽക്കുമ്പോൾ, സുഖമണഞ്ഞാലും ദുഃഖമണഞ്ഞാലും നിന്റെ മനസ്സിൽ ഇരുട്ട് കേറില്ല. സംസാരത്തിൽ സാധാരണപോലെ ജീവിച്ചോളൂ. ഈ എന്നെ അറിയുന്ന അനുഭവമുണ്ടല്ലോ, അതു നിന്നെ വേദനിപ്പിക്കാതെ കൈപിടിച്ചു നടത്തും.

നിന്റെ പരിഭവം മായയോടാകട്ടെ! മായ നിന്നെ വലക്കുന്നു! അതിനാൽ മായയെ അകറ്റണം. അതിനെന്നോട് കോപിക്കുന്നതെന്തുപോലെയാണെന്നോ? പറയാം. നീ കണ്ണാടിയിൽ നോക്കുമ്പോൾ നിന്റെ പ്രതിബിംബം കാണുന്നില്ലേ? നിന്നെ മോടി പിടിപ്പിക്കാൻ നീയെപ്പോഴെങ്കിലും കണ്ണാടിയിൽ കാണുന്ന പ്രതിബിംബത്തിനെ പൊട്ടു തൊടുവിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അതിനെ കണ്ണെഴുതിച്ചിട്ടുണ്ടോ? നിന്റെ നെറ്റിയിൽ പൊട്ടു കുത്തുമ്പോൾ കണ്ണാടിയിൽ കാണുന്ന നിന്നിലും പൊട്ടു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. കണ്ണാടിയിൽ കാണുന്ന പ്രതിബിംബത്തിൽ പൊട്ടുകുത്തിക്കുന്ന പോലെയാണ് നിന്റെ എന്നൊടുള്ള പരിഭവം. മായയുടെ മായത്തിൽ നീ നിന്നിലുള്ള എന്നെ കാണാതെ, നിന്റെ പ്രതിബിംബത്തിൽ പൊട്ടുകുത്തിച്ചു മോടിയാക്കാൻ നോക്കുന്നു. പകരം മായക്കണ്ണാടി മാറ്റി നിന്റെ മനസ്സാകുന്ന മുഖം തുടച്ചു വൃത്തിയാക്കി, കാമ ക്രോധ ലോഭ മോഹ മദ മാത്സര്യാദികളെല്ലാം കഴുകിക്കളഞ്ഞു നിന്നിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ചൈതന്യത്തെ അനുഭവിച്ചറിയൂ. ദുഃഖം നിന്നെ ഒരിക്കലും തീണ്ടുകയില്ല. ഞാൻ ദുഃഖാതീതനാണ്`. പരമാനന്ദനാണ്. ഒന്നുകൊണ്ടും നീ വിഷമിക്കേണ്ട. ഞാൻ സദാ നിന്റെ യോഗക്ഷേമം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ട് കൂടെയുണ്ട്. മായ അകലുമ്പോൾ പരമാനന്ദാനുഭവം പരിപൂർണ്ണമാകും.

നിന്റെ പരിഭവം അനുഭവമാകട്ടെ എന്ന് ഞാൻ ആശംസിക്കുന്നു.

സ്നേഹപൂർവ്വം, അനുഗ്രഹപൂർവ്വം
ജീവാത്മാക്കളുടെ സ്വന്തം കണ്ണൻ
അഥവാ പരമാത്മാവ്

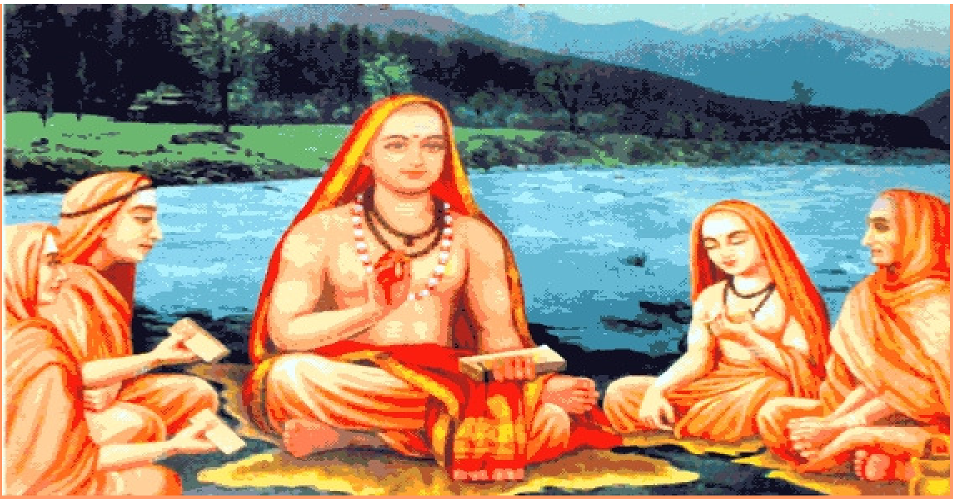

MOHAMUDHGARA-BAJAGOVINDAM OF SANKARA

DR. SAROJA RAMANUJAM, M.A., PH.D, SIROMANI IN SANSKRIT.

Bajagovindham bajabovindham govindham baja moodamathe

Sampraapthe sannihithe kale nahi nahi rakshathi dukrnjkaraNe

Sankaracharya was walking along the roads of Varanasi with his disciples and saw an elderly man memorizing the suthras of Panini. The suthra he was committing to his memeory was '**dukrnjkaraNe**.' Sankar felt pity on this man who should n have been spending his old age in chanting the names of the Lord and as an advice to him and the world in general gave out the verses beginning with '**Bajagovindham**,' by which name the work came to be known later. Though it was called originally as '**mohamudhgara**,' meaning 'a hammer to delusion.'

Sanakara gave out the first twelve slokas after the one quoted above which is chanted as the refrain after each one, and his disciples inspired by the slokas composed another fourteen and the last four were the words of Sankara himself. We shall enjoy all the 41 slokas in forthcoming months.

The sloka means , "Chant the name of the Lord Govinda, you fool! When the time of death comes the suthra 'dukrnjkaraNe ' will not save you."

This sloka denotes the futility of all secular knowledge which includes the study of Vedas and vedangas unless it leads to spiritual uplift. The Lord says in the Bhagavatgita, '**thraiguNya vishayaa vedhaaH** ' meaning that the Vedas fall under the realm of three gunas which bind man to the world. Sastras like **vyakarana,** grammar**,** come under the vedangas while the **kamakanda,** ritualistic portion of vedas , that is **poorvamimamsa** forms the former portion of Vedas. The knowledge of Brhaman is discussed only in the second half known as **uttara mimamsa** known as Vedanta, comprising of the upanishats.

Sankara is not undermining the vedangas like vyakarana , nyaya etc. which are necessary to understand the vedantic texts. But what he means is that if one has no time or skill to learn them he need not despair because the real aim in learning all the sastras is to acquire wisdom that enables one to attain Brahman which is the final goal, purushartha, of human life. So those who are unable to get knowledge by study of the sastras could still attain the goal of salvation by mere uttering of the name of Govinda, that is through bhakthi.

However learned a man is his learning will not stand in his stead at the time if his death but only the grace of God will help him through. This is what Krishna stresses in Gita when He says 'One who leaves this body thinking of Me alone comes to Me and never returns to samsara..' Sankara advises all to seek Govinda whose grace will give them the wisdom as Krishna says in Gita, '**dhadhaami buddhi yogam tham'** " I give them the required jnana."

Why did the acharya chose the name Govinda and why he repeated it three times?

We shall discuss about it in the next issue.

ഓം നമോ നാരായണായ: **Om Namo Narayanaya:** ഓം നമോ നാരായണായ:

Geeta Dhyanam

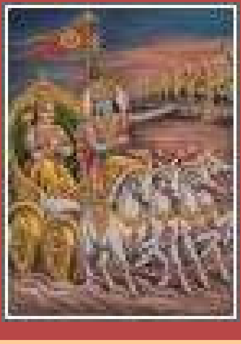

Veena Nair

|| Om Namo Narayanaya ||

തത്ത്വവിത്തു മഹാബാഹോ ഗുണകർമ്മവിഭാഗയോഃ ।
ഗുണാ ഗുണേഷു വർത്തന്ത ഇതി മത്വാ ന സജ്ജതേ ॥ 3.28 ॥

tattva-vit tu mahaa baaho guna-karmah vibhaagayoh |
gunaa guneshu vartanta iti mattva na sajjate || 3.28 ||

But, O mighty-armed one, the one who is a knower of the facts about the varieties of the gunas (qualities) and actions does not become attached, thinking thus: 'The organs rest (act) on the objects of the organs.

പ്രകൃതേർഗ്ഗുണസംമൂഢാഃ സജ്ജന്തേ ഗുണകർമ്മസു ।
താനകൃത്സ്നവിദോ മന്ദാൻകൃത്സ്നവിന്ന വിചാലയേത് ॥ 3.29 ॥

prakrutair guna sammudha sajjante gunakarmasu |
taan akritsna vido mandaan krutsna-vin na vichaalayet || 3.28 ||

Those who are wholly deluded by the gunas of Nature become attached to the activities of the gunas. The knower of the All should not disturb those of dull intellect, who do not know the All.

The previous verse 3.27 and the current ones 3.28 and 3.29 highlight the role of the three gunas in our lives. We are a mixture of these three properties and at any given moment

what we are and how we behave is a function of which of the three gunas is dominating. Swami Krishananda says that our moods can change and our ideas can vary depending on which guna dominates. For instance, *Sattvic guna* keeps us in touch with our real selves. It is the property of *goodness* that leads man to love everything that is good and noble. *Rajasic guna* is responsible for the passions in man and therefore it continuously leads us to do things, to pursue, to achieve. And when *Tamasic guna* dominates, we feel tired, lazy, lethargic, and we are overwhelmed by a sense of inertia.

Life is a combination of these gunas and we could be functioning with a certain mental attitude on one day and with a totally different attitude on the next. There is an internal war going on in our minds continuously. The ignorant man described in 3.27 is subject to this internal warfare because he thinks himself as the *doer*. Such a man is constantly thinking about the results of his actions and is wedded to these results. In contrast, the wise man, "tatvavit", described here in 3.28, uses his power of discrimination and is not bound to his actions.

Swami Ramsukhdas gives an interesting example of an engine driver – the engine supplies power to run the train, but the train will reach the intended destination only if the driver correctly guides it. Similarly, man has a body and senses that are fuelled by the mind and intellect. However it is only the wise man who understands that there is an illuminator, a guiding force which is separate from the body, senses, mind, and intellect and not connected to them. Such a wise man therefore does not get attached to the body, senses, mind, and intellect and works happily, unaffected by the inter-play of these objects.

Krishna further instructs the unattached wise man not to disturb the minds of the ignorant. The ignorant are attached to the results and engage in actions because of the desire for results. The wise man should therefore not suddenly disturb the ignorant with the concepts of detachment, balance etc. because then it may be possible that the ignorant will give up performing any kind of action. Therefore the instruction to engage in actions

for the sake of action without an eye on the result must be imparted gradually.

മയി സർവ്വാണി കർമ്മാണി സന്ന്യസ്യാധ്യാത്മചേതസാ ।
നിരാശീർന്നിർമമോ ഭൂത്വാ യുധ്യസ്വ വിഗതജ്വരഃ ॥ 3.30 ॥

mayi sarvaani karmaani sanyas-aadhaaytama chetasaha |
niraashir nirmamo bhutva yudhyasva vigata jvaraha || 3.30 ||

Devoid of the fever of the soul, engage in battle by dedicating all actions to Me, with (your) mind intent on the Self, and becoming free from expectations and egoism.

Verse 3.30 has been commented on as one of the most important slokas in the Gita. It essentially instructs man to be free of the internal warfare, or the "jvara" that rises when man thinks of himself as the doer and feels completely responsible for all the results of his actions. A person who knows that he is separate from his senses and his actions is free of this jwara. Such a person should dedicate all his actions to God. For instance, whether he is working in an office, or taking up a project for the family, or doing something for charity purpose, Bhagwan advises him to work as though he was working for Him. Thus dedicating all actions to God with his mind focused on God, he will become free from the fever of expectations and from any egoistic notions associated with the doing.

See the guruvayur yahoo group archives message # 10427 http://groups.yahoo.com/group/guruvayur/message/10427 for a detailed explanation of this sloka by Prof V. Krishnamurthy.

"True and sincere surrender unto the Lord is the essence of Bhakti (God-love). 'I am Thine, All is Thine. Thy will be done, my Lord' – This is the best Saranaagathi Mantra or prayer of self-surrender. Seek His will. Do His will. Surrender to His will. You will become one with the cosmic will." ....Swami Sivananda.

|| Hari Om || To be continued…..

For excellent resources on the Geeta, visit

http://www.gitasupersite.iitk.ac.in/

http://sanskrit.safire.com/Sanskrit.html

http://www.vaisnava.cz/clanek_en.php3?no=24

നെയ്ത്തിരി

6: വിരാട്സ്വരൂപവർണ്ണനം

Balendu

(നതോന്നത)

1

ലോകം പതിന്നാലിലുമേ നിറഞ്ഞുള്ള ജഗന്മയ,
ലോകമെല്ലാമവിടുത്തെയംഗോപാംഗങ്ങൾ;
പാദമൂലം പാതാള,മപ്പുറവടി രസാതലം,
നെരിയാണി മഹാതലമെന്നും ചൊല്ലുന്നു.

2

സുതലം കാൽമുട്ടു രണ്ടും,കാൽവണ്ണകൾ തലാതലം,
വിതലവുമതലവുമൂരുദ്വന്ദ്വങ്ങൾ;
ജഘനത്തെപ്പറയുന്നു ഭൂതലമെന്നതുപോലെ
മേഘലോകമെന്നു നാഭിപ്രദേശത്തെയും;
ലക്ഷ്മിതൻെറഗേഹം, തവ വക്ഷോദേശം ചക്രപാണേ,
ശക്രലോകമായ സ്വർഗ്ഗമെന്നറിയുന്നേൻ.

3

ഗളം മഹർലോകം, മുഖം ജനസ്ഥാനം ഭവദീയം,
ഫാലം തപോലോകമെന്നും പറഞ്ഞീടുന്നു;

ഉത്തമാംഗം ഭവദീയം സർവ്വവ്യാപിയതിനെത്താൻ
സത്യലോകമെന്നപേരിലറിഞ്ഞീടുന്നു.
വിശ്വമെല്ലാമെഴും വപുസ്സിണങ്ങിയ ഭഗവാനേ,
വിശ്വരൂപ, വിശ്വാസേന കൈവണങ്ങുന്നേൻ.

4

ജഗന്നാഥ, പ്രപഞ്ചത്തിനെല്ലാം ഹേതുവാകുമങ്ങു
നിഗമത്തെ ബ്ര രന്ധ്രപദമാക്കുന്നു;
കേശപാശം ഭവദീയം കാളമേഘം, വിരിഞ്ചന്റെ
ആസ്ഥാനമോ പുരികങ്ങളെന്നറിയുന്നേൻ;
പ്രപഞ്ചത്തിൻ വിളക്കാകും ദിവാകരനക്ഷിരണ്ടും,
കൺപോളകൾ രാത്രിപകലിവയാകുന്നു.

5

അവിടുത്തെക്കടാക്ഷങ്ങളിപ്രപഞ്ചസർഗ്ഗചേഷ്ട,
ചെവിരണ്ടും ദിക്കുകളാണെന്നും മാനിക്കാം.
അശ്വിനീദേവകൾ നാസാരന്ധ്രങ്ങളാണവിടുത്തെ-
യധരങ്ങൾ ലോഭം ലജ്ജയിവയാകുന്നു;
നക്ഷത്രങ്ങളാണു മിന്നും ദ ^ പംക്തി, യമനത്രേ
ദംഷ്ട്രകളെന്നേവം വാഴ്ത്തുന്നറിവാളുന്നോർ.

6

മയക്കീടും മൃദുസ്മിതം മായ, ശ്വാസോസ്വാസം വായു,
തോയമാണു തവനാവു ജഗദീശ്വര,
വചനങ്ങൾ പറവകൾ, സ്വരങ്ങളോ സിദ്ധവൃന്ദം,
വദനമാണി കൈകളമരവൃന്ദം;
വക്ഷോദേശം സ്ഫുരിച്ചീടും വക്ഷോജങ്ങൾ ഭവദീയം
ശിക്ഷണത്തിൽ ദക്ഷനാകും ധർമ്മദേവൻ താൻ.

7

അധർമ്മമാണവിടുത്തെപ്പുറം, മനസ്സിന്ദുബിംബം
ഹൃദയപത്മമോ പൂർണ്ണസാമ്യാവസ്ഥയും;
ഉദരമോ സമുദ്രങ്ങൾ, വസനങ്ങൾ സന്ധ്യകളും,
ശേഫം പ്രജാപതി, മിത്രൻ വൃഷണങ്ങളും.

8

അവിടുത്തെയരക്കെട്ടു മൃഗഗണം, പദനഖ-
മവയെല്ലാമുഷ്ട്രം, ഗജം, ഹയമിത്യാദി;

ഗമനമോ കാലം, ചതുർവർണ്ണശ്രോതസ്സവിടുത്തെ
കമനീയമുഖം, കൈകളൂരുപാദങ്ങൾ.

9

ചക്രമായിത്തിരിയുന്ന ജന്മചക്രം ത്വൽപ്രവൃത്തി,
ചക്രപാണേ പരാക്രമം ശക്രവൈരികൾ;
അസ്ഥിജാലമചലങ്ങൾ, നാഡീവ്യൂഹം നദികളും,
രോമരാജി മരങ്ങളുമെന്നു ചൊല്ലുന്നു.
ഏവം വിശ്വമെല്ലാം തന്നിലടങ്ങുന്ന വിശ്വരൂപം
ദേവ, വർണ്ണനാതീതമായ് വിരാജിക്കുന്നു.

10

കർമ്മമാർഗ്ഗമവലംബിക്കുന്നോരെല്ലാമനുഷ്ഠാനം
നിർവഹിച്ചാൽ സ്മരിക്കേണമീ വിശ്വരൂപം;
വിരാഡ്രൂപം തന്നിലെഴും പരമാത്മതേജസ്സാകും
ഗുരുവായൂരപ്പ, തീർക്ക ദീനങ്ങളെല്ലാം.

നാരായണീയം മൂലം

ദശകം 6: വിരാട് സ്വരൂപ വർണ്ണനം

ഏവം ചതുർദ്ദശജഗന്മയതാംഗ തസ്യ
പാതാളമീശ, തവപാദതലം വദ ^ 1
പാദോർദ്ധ്വദേശമപി ദേവ രസാതലം തേ
ഗുൽഫദ്വയം ഖലു രസാതലമദ്ഭുതാത്മൻ.

ജംഘേ തലാതലമഹോസുതലം ച ജാനു
കിഞ്ചോരുഭാഗയുഗളം വിമലാതലേ ദ്വേ
ക്ഷോണീതലം ജഘനമംബരമംഗ, നാഭിർ-
വക്ഷഞ്ച ശക്രനിലയസ്തവ ചക്രപാണേ.

ഗ്രീവാ മഹസ്തവമുഖം ച ജനസ്തപസ്തു
ഫാലം ശിരസ്തവ സമസ്തമയസ്യ സത്യം
ഏവം ജഗന്മയതനോ, ജഗതാശ്രിതൈര-
പ്യന്യൈർനിബദ്ധവപുഷേ, ഭഗവൻ നമസ്തേ.

ത്വദ്ബ്ര് രന്ധ്രപദമീശ്വര, വിശ്വകന്ദ,
ഛന്ദാംസി കേശവ, ഘനാസ്തവ കേശപാശാഃ

ഉല്ലാസിചില്ലിയുഗളം ദ്രുഹിണസ്യഗേഹം
പക്ഷ്മാണി രാത്രിദിവസൗ സവിതാ ച നേത്രേ.

നിേ7 ഷവിശ്വരചനാ ച കടക്ഷമൊക്ഷഃ
കർണ്ണൗ ദിശോ//ശ്വിയുഗളം തവ നാസികേ ദ്വേ
ലോപത്രുപേ ച ഭഗവന്നധരോത്തരോഷ്ഠൗ
താരാഗണാശ്ച ദശനാഃ ശമനശ്ച ദംഷ്ട്രാ.

മായാവിലാസഹസിതം ശ്വസിതം സമീരോ
ജിഹ്വാ ജലം വചനമീശ, ശകു^ പംക്തിഃ
സിദ്ധോദയഃ സുരഗണ മുഖരന്ധ്രമഗ്നിർ-
ദേവാ ഭുജഃ സ്തനയുഗം തവ ധർമ്മദേവ.

പൃഷ്ഠം ത്വധർമ്മ ഇഹ ദേവ, മനഃ സുധാംശു-
രവ്യക്തമേവ ഹൃദയാംബുജമംബുജാക്ഷ,
കുക്ഷിഃ സമുദ്രനിവഹാ വസനം തു സന്ധ്യേ
ശേഫഃ പ്രജാപതിരസൗ വൃഷണൗ ച മിത്രഃ

ശ്രോണിസ്ഥലം മൃഗഗണാ പദയോർ നഖാസ്തേ
ഹസ്ത്യുഷ്ട്രസൈന്ധവമുഖാ ഗമന^ു കാലഃ
വിപ്രാദിവർണ്ണഭവനം വദനാബ്ജബാഹു-
ചാരൂരുയുഗ്മചരണം കരുണാംബുധേ തേ.

സംസാരചക്രമയി,ചക്രധര, ക്രിയാസ്തേ
വീര്യം മഹാസുരഗണോ//സ്ഥി കുലാനി ശൈലാഃ
നാഡ്യഃ സരിത്സമുദയസ്തരവശ്ച രോമ
ജീയാദിദം വപുരനിർവചനീയമീശ!

ഈദൃങ്ജഗന്മയവപുസ്തവ കർമ്മഭാജാം
കർമ്മാവസാനസമയേ സ്മരണീയമാഹുഃ
തസ്യാ^ രാത്മവപുഷേ വിമലാത്മനേ തേ
വാതാലയാധിപ,നമോ//സ്തു നിരുന്ധി രോഗാൻ.

1)**Tiruvinjikode**

One of the 108 Temples & Celestial Abodes of Vishnu revered by the Tamil hymns of the Alwars of the 1st millennium CE

This Divya Desam has been sung in a decad of 10 verses by Kulasekhara Alwar who hailed from Kerala (Chera Nadu). This temple is located at Tiruvinjikode, at a distance of 16 km from Shoranur (off the highway) , enroute to Guruvayur. The nearest railhead is Pattambi on the Kozhikode railway line. This temple has a shrine to Shiva and a shrine to Vishnu.
This temple is connected with legends from the Mahabharata and has four images of Vishnu believed to have been installed by the Pandavas.

Given the four Vishnu images and the sanctum enshrining Shiva this temple is popularly known as 'Anjumoorthy koyil'.

Legend has it that Vishnu appeared in four forms here (Vyuhavataram - Pradyumna, Aniruddha, Sankharshana and Para Vasudeva) in response to worship by Ambarishan and was worshipped by the Pandavas here. Ambarishan is said to have obtained salvation here. Of the four images of Vishnu seen here, Yuddhishtra is said to have worshipped the one in the center, Bhima the one on the left, Arjuna the one on the west, and Nakula and Sahadeva the other.

2)The Trichambaram Krishna temple

Located near Taliparamba near Kannur in northern Kerala.

In the local region, it constitutes one of the trinity of temples held in high regard, one being the Taliparamba Shiva temple and the other the Vaidyanatha temple.

Historically, literary sources state that this temple was in existence in the 11th century CE. It has been renovated several times. Like many other temples in the region it

underwent destruction at the hands of invaders and was renovated in the late eighteenth century.

The Trichambaram Krishna temple is a small one, with a two storeyed sanctum with four projecting gables on a pyramidal roof. The sanctum has beautiful carvings and murals from the 15th and 16th centuries.

In the temple complex, is also a tank with a shrine to Durga in the center.

Legends: Like many other temples in Kerala, this temple is said to have been installed by Parasurama. This temple is said to enshrine Krishna, exhibiting jubilation upon destroying the demon Kamsan. Prior to this, Kamsan had bid his royal tusker Kuvalayapidam to attack Krishna and Krishna had killed the attacking elephant.

In keeping with this legend, elephants are a taboo at this temple, despite the fact that elephants form an integral part of the fanfare that accompanies festivities in all Keralite temples.

Festivals: The annual festival at this temple is celebrated in the malayalam month of Kumbham. On the first day of the festival, an image of Balarama is brought into the temple from the nearby Dharmakulangara temple. Images of Krishna and Balarama are carried by priests who dance to the accompaniment of drums. Festivities are held for ten nights in a row. On the final day of the festival, the scene of Balarama bidding farewell to his brother Krishna is enacted.

3)Tirunavaya (Tirunaavai)

One of the 108 Temples & Celestial Abodes of Vishnu revered by the Tamil hymns of the Alwars of the 1st millennium CE

This ancient temple is considered equivalent to Banares, located on the Bharatapuzhaa river. Across the river are temples to Shiva and Bhrama. Tirunavaya is located near Kuttippuram on the Sorannur- Kozhikoe railroad. The Tirunavaya railway station is about a mile away from the temple.

Deities: The presiding diety here is 'Navamukundan'. There are subshrines to Ganapati on the south west corner and Bhagavati on the north east corner.

The base of the temple is built of stone, while the superstructure above is of laterite, stucco and timberwork. The temple is considered to be demonstrative of the evolved Kerala type of architecture, dating back to the 13th -14th centuries although in a comparatively poor state of existence today.

Legends: The name Tirunaavaai is said to have stemmed from the legend that nine yogis offered worship here. Legend has it that Lakshmi and Gajendran the king of elephants worshipped Vishnu here with lotus flowers from a lake;with two devotees using flowers from the same source, supply dwindled, and Gajendran appealed to Vishnu, who took Lakshmi by his side on the same throne and accepted worship offered by Gajendran.

The image of Navamukundan is portrayed only from above the knee, the rest of the image being concealed within the ground. There are interesting legends associated with this state of the image. There is believed to be a bottomless unexplored pit behind the image in the sanctum.

Another legend has it that a group of nine yogis or siddhas offered worship to Vishnu at this shrine and attained moksham or salvation; hence the name Nava Narayanan.

The Bharatapuzha river, the presence of temples to Bhrahma, Vishnu and Shiva on its banks, accords this temple town a stature equivalent to Benares. As in Benares, cremation of the dead is carried out in ghats along the river.

Legend also has it that Markandeya, fleeing the clutches of Yama appealed to Vishnu for help at this shrine and upon his direction crossed the river Bharatapuzha to worship Shiva, while Vishnu blocked the rear entrance to the temple, to prevent Yama from clutching him.

Festivals: The 'Mamamangam' festival used to be celebrated at this temple in great splendour on the Bharatapuzha river bank for a 30 day period, once in 12 years. This celebration stopped after control of the region passed on to Hyder Ali in the 18th century.The temple has a 10-day annual festival starting mid-April.

'Pithru Tharpanam' is a ritual, held here on the day of Amavasi of Karkitaka (July). 'Bali Karma' is offered by people in their wet clothes, after dip in the river, for the salvation of sins and appease the dead souls

Lordess Saraswathi Photo
Submitted by Vimala Krishnan

Krishna Bhajans by Sundara Narayana
You can listen these kirthans at
http://krishnaslibrary.blogspot.com

പാഹി പാഹി ഗോപബാലാ

Sundara Narayana

രാഗം: ആനന്ദഭൈരവി താളം: ആദി
ആരോ: സഗ2രി2ഗ2മ1പധ2പനി2സ അവ: സനി2ധ2പമ1ഗ2രി2സ
ഭാഷ: സംസ്കൃതം

പാഹി പാഹി ഗോപബാലാ വാസുദേവാ, കൃഷ്ണാ
ദേഹി മാം കാരുണ്യം ഗുരുവായൂരപ്പാ
കോറസ്:
പാഹി പാഹി ഗോപബാലാ വാസുദേവാ, കൃഷ്ണാ
ദേഹി മാം കാരുണ്യം ഗുരുവായൂരപ്പാ

അഹിവര ശയന വിശ്വപാല ദേവാ, കൃഷ്ണാ
വിഹര മമ ഹൃദി വിശ്വരൂപ ദേവാ
കോറസ്:
പാഹി പാഹി ..

മഹിത ബാഹു ഫൽഗുന സാരഥി ദേവാ, കൃഷ്ണാ
വിഹസിത സാരസമുഖ ദേവ ദേവാ

കോറസ്:
പാഹി പാഹി ...

സുഹസിത സുന്ദരാനന വാസുദേവാ, കൃഷ്ണാ
മോഹന ശരീരാ പാഹി നീരദാംഗാ
കോറസ്:
പാഹി പാഹി ...

പാഹി ദിവ്യ വാരിജാക്ഷ വാസുദേവാ, കൃഷ്ണാ
ദേഹി ശരണം നിത്യം ബന്ധുരാംഗാ
കോറസ്:
പാഹി പാഹി .

ആദ്യന്ത രഹിത സർവ്വ ജീവപാലാ, കൃഷ്ണാ
വേദസ്വരൂപാ പാഹി തം നമാമി
കോറസ്:
പാഹി പാഹി ..

വാതഗേഹേ വിരാജിത വാസുദേവാ, തവ
പാദമൂലെ ദേഹി മമ അന്തിമാലയം
കോറസ്:
പാഹി പാഹി ...

(സ്പീഡ് കൂട്ടി)
പാഹി പാഹി ....
കോ:
എല്ലാവരും കൂടി

Krishna Bhajans by Sundara Narayana
You can listen these kirthans at
http://krishnaslibrary.blogspot.com

പാല്യാസ്മർത്തപാല

Sundara Narayana

രാഗം: മോഹനം താലം: ആദി

എൽ.എസ്:

കൃഷ്ണാ............, കൃഷ്ണാ...........

കോ:

കൃഷ്ണ ഹരേ ജയ കൃഷ്ണ ഹരേ ജയ

കൃഷ്ണ ഹരേ.................... - 2

എൽ.എസ്:

പാലയാശ്രിത പാല യാദവ

ബാലക വാതപുരേശാ

കൽമഷ ഹര ശരണാഗത പാലന

നീല കളേബര ബാലാ

കോ:

ജയ ജഗദീശ ഹരേ കൃഷ്ണാ

ജയ ജഗദീശ ഹരേ - 2

എൽ.എസ്:

അനുപമ സുന്ദര ആശ്രിതവത്സല

ദനുജകുലാന്തക ദേവാ

കനക മകുട ധര കംശനിസൂദന

പവനപുരാധിപ ദേവാ

പാലയാശ്രിത പാല യാദവ

ബാലക വാതപുരേസ

കൽമഷഹര ശരണാഗത പാലന

നീല കളേബര ബാലാ

ഛ്:

ജയ ജഗദീശ ഹരേ കൃഷ്ണാ

ജയ ജഗദീശ് ഹരേ: - 2

എൽ.എസ്:

ശ്രീവൽസാംകിത മാരസമാനന
ഭവഭയഭജന ദേവാ
അവ സദയം കരുണാജലധേ
പരിപാവന കൃഷ്ണ മുരാരേ
പാലയാശ്രിത........ 4 ലൈൻസ്
ഛ്:
ജയ ജഗദീശ ഹരേ ..... 2 ലൈൻസ് ....2 ടൈംസ്

എൽ.എസ്:
വിധുമുഖ ബാലക സാധുജനാഗ്രഹ
സാധക ഗോകുലപാലാ
മതിമുഖി രാധാ ഹൃദയ മനോഹര
മാധവ പാഹി സദാ മാം
പാലയാശ്രിത........ 4 ലൈൻസ്
കോ:
ജയ ജഗദീശ ഹരേ...........2 ലൈൻസ് .,...2 ടൈംസ്

എൽ.എസ്:
ശ്രീ വസുദേവസുതാ അനിശം തവ
പാവന പാദസരോജേ
കുവലയലോചന മാമവ സുന്ദര
നാരായണ നത ദേവാ
പാലയാശ്രിത........4 ലൈൻസ് ....2 ടൈംസ്

Krishna Bhajans by Sundara Narayana
You can listen these kirthans at
http://krishnaslibrary.blogspot.com

ഓം നമോ നാരായണായ: Om Namo Narayanaya: ഓം നമോ നാരായണായ:

ജയ ജയ ഹരി കൃഷ്ണ

Sundara Narayana

രാഗം: കേദാര ഗോൂള താളം: മിശ്രചാപു
ആരോ: സരി2മ1പനി2സ അവ: സനി2ധ2പമ1ഗ3രി2സ
ഭാഷ: സംസ്കൃതം

പല്ലവി:
ജയ ജയ ഹരി കൃഷ്ണ ജയ ജയ ഗോകുലപാലാ
ജയ ജയ പവനാലയേശ്വര സുന്ദര ബാലാ
കോറസ്:
ജയ ജയ ഹരി കൃഷ്ണ ജയ ജയ ഗോകുലപാലാ
ജയ ജയ പവനാലയേശ്വര സുന്ദര ബാലാ

ജയ ജയ ഹരി കൃഷ്ണ മാം പരിപാലയ പ്രണവാ
ജയ ജയ പവനാലയേശ്വര സ്വയംഭൂ ദേവാ
ഭയ താപ സഞ്ജയ നാശനാശ്രിതപാലകാ ദേവാ

പ്രിയ രാധയാ സഹ കാനനേ പരിലസിത യാദവ മാമവ
ജയ ജയ ഹരി കൃഷ്ണ ജയ ജയ ഗോകുലപാലാ
ജയ ജയ പവനാലയേശ്വര സുന്ദര ബാലാ
കോ:
ജയ ജയ ഹരി കൃഷ്ണ ജയ ജയ ഗോകുലപാലാ
ജയ ജയ പവനാലയേശ്വര സുന്ദര ബാലാ

വാതഗേഹെ നതജനാശ്രിതപാലനാർത്ഥം വിരാജിത
പീതാംബരാ മാം ദേഹി കാരുണ്യം അച്യുതാ
ദൈത്യ ദാനവ ഹര മാധവാ അപരാജിതാ
സന്താപ ഹര ദേവാ പാലയ മാം സദാ
ജയ ജയ ഹരി കൃഷ്ണ ജയ ജയ ഗോകുലപാലാ
ജയ ജയ പവനാലയേശ്വര സുന്ദര ബാലാ
കോ:
ജയ ജയ ഹരി കൃഷ്ണ ജയ ജയ ഗോകുലപാലാ
ജയ ജയ പവനാലയേശ്വര സുന്ദര ബാലാ

മധുരവേണു രവസുധാ തവ ഭക്തശോകം ഹരതി ശീഘ്രം
ഹന്ത ഭാഗ്യം ജനാനാം തവ പാദ ദർശനം
രാധാ മനോഹരാ തവ പാവന ചരണാംബുജം
നിത്യം നമാമി ദേവാ ദേഹി തവാശ്രയം
ജയ ജയ ഹരി കൃഷ്ണ ജയ ജയ ഗോകുലപാലാ
ജയ ജയ പവനാലയേശ്വര സുന്ദര ബാലാ
കോ:
ജയ ജയ ഹരി കൃഷ്ണ ജയ ജയ ഗോകുലപാലാ
ജയ ജയ പവനാലയേശ്വര സുന്ദര ബാലാ

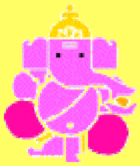

Dheera

S.N.Sastri

The upanishads say that we do not know our real nature and so we consider ourselves to be some thing other than what we really are. The instruments we have for acquiring knowledge are our sense-organs, but these do not have the capacity to reveal our real nature to us. On the other hand they prevent us from knowing what we really are by keeping our attention riveted on the external world. This is what the following mantra 2.1.1 of kaThopanishad says:-

parAnci khAni vyatR^iNat svayambhUH
tasmAt parAng pashyati nAntarAtman |
kashcit dhIraH pratyagAtmAnam aikshat
AvR^ittacakshhuH amR^itattvam icchan ||

svayambhUH—The Lord who is self-existent, khAni- the sense-organs, parAnci- go only outward, vyatR^iNat—made. tasmAt- therefore, parAng- external (objects), pashyati- (the jIva) sees, na antarAtman- not the indwelling self.
kashcit- A rare, dhIrah- dheera (this term will be explained later), pratyagAtmAnam- the indwelling self, aikshat- saw, AvR^ittacakshhuH- with his eyes (i.e., all sense-organs) turned away (from sense-objects), icchan-desiring, amR^itattvam- immortality.

The Lord made the sense-organs go only outward and so they can reveal only

external objects, and not the indwelling self. A rare individual, who is a dheera, and is desirous of immortality (release from the continuous cycle of birth and death), withdraws all his sense-organs from sense-objects and concentrates his mind on the self and thus 'sees' the indwelling self.

The self is not an object which can be seen by the eyes or experienced by the other sense-organs. The expression 'sees the self' only means negating the superimposition in the form of the BMI and realizing that one is the pure self.

Shri Shankara says in his commentary on this mantra that turning the sense-organs away from their objects is very difficult and compares it to changing the course of a river. He says that only a rare 'dheera' succeeds in doing this. He interprets the word dheera as 'dheeman' or 'viveki', i.e., a person of discrimination. The definition of 'dheera' which is most apt in the present context is that given by the famous poet kAlidAsa in his work known as 'kumArasambhavam'. The following shloka gives this definition:

vikArahetau sati vikriyante |
yeshhAm na cetAmsi ta eva dhIrAh ||

vikArahetau sati- even when causes for disturbing the mind and rousing various emotions are present,
yeshhAm- they whose, cetAmsi- minds, na vikriyante- do not get disturbed,
te eva dhIrAh- they alone are dheeras.

Thus a dheera is a person in whose mind emotions such as desire, dislike, fear, anger, envy, pride, etc., do not at all arise even in the presence of objects or circumstances which generate such emotions in ordinary people. That means a person whose mind remains calm under all circumstances. Only such a person will be able to withdraw his sense-organs from all objects and concentrate his mind on the self.

Such a person is one who has reached the stage of 'yogArUDha' as mentioned in gItA 6.4. He is free from all desires.

Dharma

Balagopal Ramakrishnan

The term 'dharma' is one of the most intractable terms in Hindu theology. Derived from the root dhar (Dhri) to uphold, sustain or support, the term 'Dharma' denotes that which holds together the different aspects and qualities of an object into a whole. Ordinarily, the term 'Dharma' has been translated as a religious code, as righteousness, as a system of morality, as duty, as charity etc., but the original sanskrit term has an individual personality of its own, which is not captured by any one of these renderings. The best rendering of this term 'dharma' that I have met with so far, is "the Law of being", meaning "that which makes a thing or being what it is." For example, it is the 'Dharma' of the fire to burn, of the sun to shine, etc.

#Dharanat Dharmam Ithyahu Dharmena Vidratah Prajah#

Dharma means, therefore, not merely righteousness or goodness but it indicates the essential nature of anything without which it cannot retain its independent existence. For example, a cold dark sun is impossible, as heat and light are the dharmas of the sun. Similarly, if we are to live as truly dynamic men in the world, we can only do so by being faithful to our true nature,and the Geetaa explains `to me my Dharma.'

The essential factor in man is the Divine Consciousness. All actions, thoughts and ideas entertained by him which are not opposed to his essential Divine Nature constitute his Dharma. All actions and thoughts that hasten the evolution of man to rediscover his essential Divine Nature are considered righteous action (Dharma), while all activities of the mind and intellect that take him away from his true Divine Nature and make him behave like an animal and degrade him in this evolutionary status, are called unrighteous behaviour (A-dharma).

(Various sources)

Vaishnava tilak

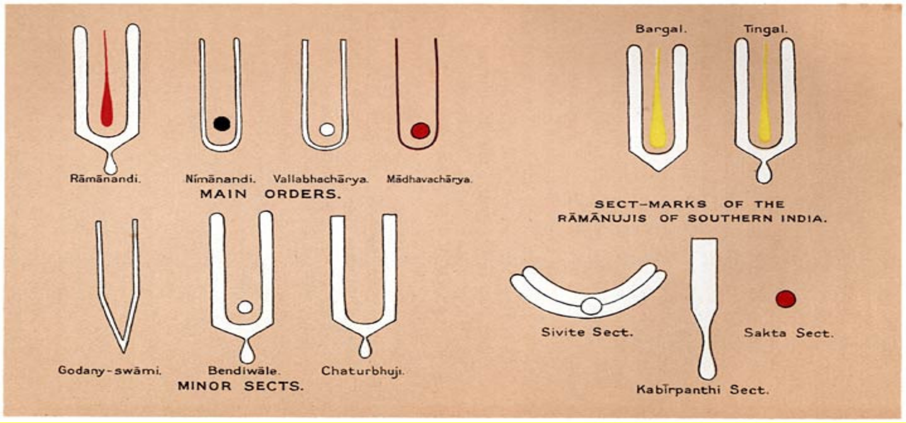

Balagopal

(The article source http://www.answers.com/topic/vaishnavism)

The different 'Vaishnava sampradayas' each have their own distinctive style of Tilak which depict the siddhanta of their particular lineage.

In the Vallabha, Rudra-sampradaya the tilak worn is generally a single vertical red line. This line represents Yamuna devi. The form of Krishna worshiped in the Vallabha line is Sri Nathji or Govardhana. The consort of the Govardhana hill is the river Yamuna. Their process of surrender goes through Yamuna devi.

The Madhva sampradaya mark two vertical lines representing Krishna's 'lotus feet'. In between a vertical black line is made from the daily coal of the yajna-kunda (fire sacrifice). In their sampradaya, the process of worship involves 'nitya-homa', or daily fire sacrifices to Narayana or Krishna. The remnant coal of the puja (worship) is used each day to mark the forehead. Underneath the black line, a yellow or red dot is added to indicate either Lakshmi or Radharani. Those who did not perform daily fire sacrifice wear the simple two line tilak only.

In the Gaudiya Vaishnava sampradaya the tilak is usually made out of mud from Vrindavan. The main tilak is basically identical to the Madhva tilak. The slight difference arose due to the emphasis on the chanting (japa and kirtan) in the Gaudiya tradition. In Chaitanya Mahaprabhu's line, chanting is given as the

essential devotional (bhakti) activity to be performed in Kali yuga in preference to fire sacrifices. As such, the black line made from the ash of the fire sacrifice is not included. The second difference arose due to Chaitanya Mahaprabhu's process of approaching Krishna. In the Gaudiya line devotees do not approach Radha and Krishna directly, but always indirectly through their servant. To indicate this, the red dot representing Radha is replaced with a tulsi leaf offered at the base of Krishna's feet. In Gaudiya belief only through the mercy of Tulsi Devi (or another pure devotee) can pure devotion to Radha & Krishna or Krishna & Balarama be awakened.

Members of the Sri Vaishnava tradition form tilak with two lines representing the feet of Narayana, with a red line in the middle which representing Lakshmidevi. Because the Sri Vaishnava sampradaya begins with Lakshmi, and because they approach Narayana through Lakshmi, their tilak reflects this process of surrender. A variant to this is found within the Ramanandi sect, begun by Ramananda, who wear a similar tilak design but in reference to Sita and Rama (whom their devotion is focused upon) rather than Lakshmi and Narayana.

In Nimbarka Sampradaya, the tilak is made of Gopi-Chandana (the clay from Gopi Kunda lake in Dwarka, Gujarat), as described in the Vasudeva Upanishad. It starts at the bridge of the nose and continues as two vertical lines to the top of the forehead. This is said to represent the temple of God. Within these lines, between the eyebrows is a black dot, made from the slate found in Barsana, Uttar Pradesh, the sacred birthplace of Radha. This is said to represent God as Radha and Krishna together. This tilak personifies the tenets of the Sampradaya, that God is Radha and Krishna together, none else. It is supposed to have been first given to Nimbarka at the time of his initiation to the Sage, Narada. The tilak is first given to an initiate by their guru at the time of initiation, and after this, daily the devotee will remember his guru before he adorns the tilaka on his head.

Most importantly keep 'him' in one's body, mind and intellect (BMI) always-this is the greatest 'sampradaya'.

Sree Saraswathi Ashtothram

Om Sarasvatyai namah
Om Maha-bhadrayai namah
Om Maha-mayayai namah
Om Vara-pradayai namah
Om Sree pradayai namah
Om Padma-nilayayai namah
Om Padmakshmai namah
Om Padma-vaktri-kayai namah
Om Shivanu-jayai namah
Om Pustaka-stayai namah

Om Gynana-mudrayai namah
Om Ramayai namah
Om Kama-rupayai namah
Om Maha-vidyayai namah
Om Maha-pataka-nashinyai namah
Om Maha-shrayayai namah
Om Malinyai namah
Om Maha-bhogayai namah
Om Maha-bhujayai namah
Om Maha-bagayai namah

Om Maho-tsahayai namah
Om Divyamgayai namah
Om Sura-vandi-tayai namah
Om Mahakalyai namah
Om Maha-pashayai namah
Om Maha-karayai namah
Om Mahamkushayai namah
Om Peetayai namah
Om Vimalayai namah
Om Vishvayai namah

Om Vidyunma-layai namah
Om Vaishnavyai namah

Om Chandri-kayai namah
Om Chandra-lekha-vibhu-shitayai namah
Om Bhoga-dayai namah
Om Savitryai namah
Om Surasayai namah
Om Devyai namah
Om Divya-lankara-bhushitayai namah
Om Vagdevyai namah

Om Vasudayai namah
Om Teevrayai namah
Om Maha-bhadrayai namah
Om Maha-phalayai namah
Om Gomatyai namah
Om Bharatyai namah
Om Bhamayai namah
Om Govimdayai namah
Om Jati-layai namah
Om Vindhya-vasayai namah

Om Chandi-kayai namah
Om Vaishnavyai namah
Om Bramhyai namah
Om Bramha-gynanaika-sadhanayai namah
Om Soudaminyai namah
Om Sudha-murtayai namah
Om Subha-drayai namah
Om Sura-puji-tayai namah
Om Suvaa-sinyai namah
Om Suveenayai namah

Om Vini-drayai namah
Om Padma-lochanayai namah
Om Vidya-rupayai namah
Om Vishalayai namah
Om Bramha-jayayai namah
Om maha palayai namah
Om Traeimurtyai namah
Om Traeikalanjyai namah
Om Traeikalanjyai namah
Om Shastra-rupinyai namah

Om Shumbha-sura-pramadhinyai namah

Om Shubha-dayai namah
Om Sarvatmi-kayai namah
Om Rakta-beejani-hantrai namah
Om Chamundayai namah
Om Ambikayai namah
Om Munda-kambi-katai namah
Om Dhumra-lochana-mardhinyai namah
Om Sarva-devastu-tayai namah
Om Soumyayai namah

Om Sura-sura-namaskrutayai namah
Om Kala-ratryai namah
Om Kala-dharayai namah
Om Vagdevyai namah
Om Vara-rohayai namah
Om Varahyai namah
Om Varijaa-sanayai namah
Om Chitrambarayai namah
Om Chitra-gamdhayai namah
Om Chitra-malya-vibhushitayai namah

Om Kantayai namah
Om Kama-pradayai namah
Om Vindyayai namah
Om Rupa-soubhagya-daeinyai namah
Om Shweta-sanayai namah
Om Neela-bhujayai namah
Om Sura-puji-tayai namah
Om Rakta-madhyayai namah
Om Neela-jamghayai namah
Om Niranja-nayai namah

Om Chaturana-nasamrajyai namah
Om Chaturvarga-phala-pradayai namah
Om Hamsa-sanayai namah
Om Bramha-vishu-sivatmi-kayai namah
Om Sarva-mangalaya namah
Om Vedamathre namah
Om Saratayai namah
Om Sri Saraswatyai namah

Om Naanavidha Parimal Pathra Pushpaani Samarpayami

തുഞ്ചത്ത് ഗുരുപാദർ

രാജു-വിളാവത്ത്-കൂവപ്പടി

മലയാള ഭാഷയുടെ പിതാവ്, മലയാളികളുടെയെല്ലാം ആചാര്യൻ എന്നെല്ലാം അന്വർത്ഥമായി വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ഒരു കവിവര്യൻ നമുക്കുണ്ട്. ലളിതകോമളമായ ഭാഷയിൽ അദ്ധ്യാത്മരാമായണവും, മഹാഭാരതവും, കിളിപ്പാട്ടാക്കി നമുക്ക് സംഗ്രഹിച്ചുതന്ന തുഞ്ചത്ത് രാമാനുജൻ എഴുത്തച്ഛൻ തന്നെയാണ് ആ മഹാൻ. എഴുത്തച്ഛന്റെ ജീവിതകാലം, അച്ഛനമ്മമാർ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ, എന്നുവേണ്ട, ശരിയായ പേരുപോലും നമുക്ക് ഖണ്ഡിതമായി തെളിയിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ചിറ്റൂർ ഗുരുമഠത്തിൽ തലമുറകളായി പ്രചരിച്ചു വരുന്ന ഐതീഹ്യങ്ങളിൽനിന്നും ഉടലെടുത്ത ഊഹാപോഹങ്ങളെ ആധാരമാകി ചിലതെല്ലാം ചരിത്രകാരന്മാർ സ്ഥാപിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് ശരിതന്നെ. എന്നിരുന്നാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനസ്ഥലം തിരൂരാണെന്നതിൽ തർക്കമില്ല.

ജനനവും, വിദ്യാഭ്യാസവും:-

സംസ്കൃതത്തിൽ കവികൾ 'പ്രകാശം' എന്ന് വിവക്ഷിക്കുന്ന വാക്കിന് നാം ഭാഷയിൽ 'വെട്ടം, വെളിച്ചം' എന്നൊക്കെപ്പറയാറുണ്ട്. പ്രകാശമെന്ന പദംതന്നെ മലയാളത്തിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ നേടിയിട്ടുമുണ്ട്.

'ലക്ഷ്മ്യാ പ്രകാശവിഷയം രഞ്ജയൻ നിജയാനിജം
നിത്യമുദ്യൻ വിജയതേ സുകൃതാലംബനം രവി';
'ജഗദാനന്ദയൻ ഗോഭി:സതാം മാർഗ്ഗം സനാഥയൻ
പ്രകാശശ്രീകരോ രാജാ രവിവർമ്മാ വിരാജതേ'.

മേൽക്കാണിച്ച ശ്ലോകാർദ്ധങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേത് തൃക്കണ്ടിയൂർ അച്യുതപ്പിഷാരൊടി

അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാകരണഗ്രന്ഥമായ 'പ്രവേശക'ത്തിലും, രണ്ടാമത്തേത് 'ഭ്രമരസന്ദേശ'ത്തിൽ വാസുദേവ കവിയും, വെട്ടത്തു (പ്രകാശ) രാജാവായ രവിവർമ്മാവിനെ സ്തുതിക്കുന്നതാണ്.

സ്വയം പണ്ഡിതന്മാരും, എന്നാൽ ഇതരപണ്ഡിതന്മ്മാരെയും, കവികളേയും, പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിൽ മുങ്കയ്യെടുത്തവരുമായി രണ്ടു രാജാക്കന്മ്മാർ വെട്ടത്തു നാട്ടിൽ ഭരണം നടത്തുകയുണ്ടായി. രാജരാജ വർമ്മാവും, രവിവർമ്മയുമായിരുന്നു അവർ. കൊ. വ. എഴുന്നൂറിനും, എണ്ണൂറിനും ഇടയിലുള്ള ശതാബ്ദമായിരുന്നു അവരുടെ ഭരണകാലം. നാനാശാസ്ത്രങ്ങളിലും, സാഹിത്യസരണിയിലും, പ്രഗത്ഭരായിരുന്ന അനേകം പണ്ഡിതന്മാർക്ക് കൽപവൃക്ഷമായിരുന്നു അവർ. വടശ്ശേരി പരമേശ്വരൻ നമ്പൂതിരി, പുതുമന ചോമാതിരി, കേളല്ലൂർ നീലകണ്ഠ സോമയാജി, തിരുമംഗലത്ത് നീലകണ്ഠൻ നമ്പീശൻ, തൃക്കണ്ടിയൂർ അച്യുതപ്പിഷാരോടി, മേൽപ്പത്തൂർ നാരായണ ഭട്ടതിരി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛൻ, ഇങ്ങനെ പോകുന്നു അക്കാലത്തെ പണ്ഡിതവിരാജിതമായ രാജസദസ്സിലെ അംഗങ്ങളുടെ പട്ടിക.

അങ്ങിനെയുള്ള വെട്ടത്തുനാട്ടിലാണ് ആചാര്യൻ ജനിച്ചത്. ശരിയായി പറഞ്ഞാൽ തിരൂരിലുള്ള തൃക്കണ്ടിയൂർ തുഞ്ചത്തു ഭവനത്തിലാണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ രേഖകളുണ്ട്. ഷൊർണ്ണൂരിൽനിന്ന് കോഴിക്കോട്ടേക്ക് യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ തിരൂർ തീവണ്ടി കാര്യാലയത്തിൽനിന്ന് ഒരുനാഴിക തെക്കുപടിഞ്ഞാറായി ഈ സ്ഥലം കാണാം. കൊ.വ. *700*-നും *800*-നും ഇടക്കാണ് എഴുത്തച്ഛൻ ജീവിച്ചിരുന്നതെന്ന് ഗവേഷകന്മാർ ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തിയിട്ടുണ്ട്. എഴുത്തച്ഛന്റെ അമ്മ ഒരു ചക്കാലയുടമയായ നായർ സ്ത്രീയും അച്ഛൻ ഒരു ബ്രാഹ്മണനും ആയിരുന്നുവെന്ന ഐതീഹ്യത്തെ നമുക്ക് പാടേ നിരസ്സിക്കേണ്ടതില്ല. നമ്പൂതിരിമാർ നായർ സ്ത്രീകൾക്ക് പുടവകൊടുക്കുന്ന ഏർപ്പാട് ഈ അടുത്ത കാലംവരെ കേരളത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്നതാണല്ലോ എന്ന് സമാധാനിച്ചാൽ മതി.

ജ്യോതിഷപണ്ഡിതനായ ഒരു നമ്പൂരി തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്ന് വടക്കോട്ട്, സ്വന്തം നാട്ടിലേക്ക് യാത്ര തിരിച്ചു. വഴിയിൽ ആവശ്യത്തിലധികം യാത്രാതടസം നേരിട്ടതുകൊണ്ട്, വീട്ടിൽ എത്തണമെന്നുദ്ദേശിച്ച ദിവസം തൃക്കണ്ടിയൂരേ എത്താൻ കഴിഞ്ഞുള്ളു.അപ്പോൾത്തന്നെ ഏതാണ്ട് സന്ധ്യയായതിനാൽ അടുത്തുള്ള വല്ല നമ്പൂതിരി ഇല്ലത്തും അന്തിയുറങ്ങി പിറ്റേന്ന് യാത്ര തുടരാൻ തീരുമാനിച്ചു. അത്താഴം കഴിഞ്ഞു കിടന്നപ്പോൾ നമ്പൂതിരിക്ക് ഉറക്കം വരുന്നില്ല. സ്വന്തം ഇല്ലത്തെത്താൻ പറ്റിയില്ലല്ലോ എന്ന വ്യസനത്താൽ രാത്രി അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നടക്കാൻ തുടങ്ങി.ഇല്ലത്തൊരു ദാസി നമ്പൂരിയുടെ പരിഭ്രമം കണ്ട് കാരണമാരാഞ്ഞപ്പോൾ, ജാതക പ്രകാരം ഈ ശുഭമുഹൂർ

ത്തത്തിൽ ഒരു വിശിഷ്ടനായ ഉണ്ണി പിറക്കാൻ എനിക്ക് യോഗമുണ്ടെന്നും, ആ സമയത്ത് സ്വന്തം ഇല്ലത്തെത്താൻ പറ്റില്ലല്ലോ എന്നോർത്ത് വിഷമിക്കുകയാണെന്നും പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ആ ഉണ്ണി എന്റെ ഉദരത്തിൽ വളരാൻ കനിവുണ്ടാകണേ എന്ന് ദാസി യാചിച്ചുവെന്നും, ആങ്ങിനെയാണ് എഴുത്തച്ഛന്റെ പിറവിയെന്നും ഐതിഹ്യമുണ്ട്.

പണ്ടുകാലം മുതൽ കേരളത്തിൽ ജന്മിമാരും,ആഢ്യന്മാരുമായ നമ്പൂരിമാരുടെ ഇല്ലങ്ങളിൽ ശൂദ്രസ്ത്രീകൾ, അന്തർജ്ജനങ്ങൾക്ക് സഹായത്തിനായി പാർത്തുവരാറുണ്ട്. ഇവരെ 'ഇരിക്കണമ്മ'മാർ എന്ന് പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നു. അങ്ങിനെ ബ്രഹ്മണ ഇല്ലങ്ങളിൽ പാർത്തുവന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം എഴുത്തച്ഛന്റെ മാതാവിന് ഒരു വിശിഷ്ട ബ്രാഹ്മണനിൽ നിന്ന് സന്താന ലാഭം ഉണ്ടാകാൻ കാരണം. എഴുത്തച്ഛന്റെ അമ്മ ഈശ്വരവിശ്വാസിയും ജ്ഞാനിയുമായിരിക്കാനാണ് വഴികാണുന്നത്. അവർ സ്തോത്രങ്ങളും മറ്റും പതിവായി രണ്ടുനേരവും ചൊല്ലുകയും, നിത്യനാമജപം മുതലായവ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കണം. ബാലനായ എഴുത്തച്ഛൻ ഇതെല്ലാം കേട്ട് പഠിച്ചപ്പോൾ ആസ്തീക്യബോധം മനസ്സിൽ വളരുകകൂടാതെ, ജന്മസിദ്ധമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അത്ഭുതബുദ്ധിക്കൊരുത്തേജനവുമായി എന്ന് തീർച്ച.

ഇനി എഴുത്തച്ഛന്റെ ഗുരുനാഥന്മാരെപ്പറ്റി അൽപം വിചിന്തനം ചെയ്യാം. എഴുത്തച്ഛൻ അദ്ധ്യാത്മരാമായണം കിളിപ്പാട്ടിൽ,

'അഗ്രജൻ മമ സതാം വിദുഷാമഗ്രേസരൻ
മൽഗുരുനാഥനനേകാന്തേവാസികളോടും
ഉൾക്കരുന്നിങ്കൽ വാഴ്ക, രാമനാമാചാര്യനും
മുഖ്യന്മാരായ ഗുരുഭൂതന്മാർ മറ്റുള്ളോരും,'

എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇതിൽനിന്നും നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് തുഞ്ചത്ത് എഴുത്തുകളരി നടത്തി വന്നിരുന്ന വിദ്വാനായ ഒരു ജേഷ്ഠനാണ് എഴുത്തച്ഛന്റെ ആദ്യഗുരു എന്നാണ്. മുഖ്യന്മാരായ ഗുരുഭൂതന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു 'രാമ'നാചാര്യനേയും സ്മരിക്കുന്നുണ്ട്. എഴുത്തച്ഛൻ എന്ന വാക്കുതന്നെ എഴുത്തു പഠിപ്പിക്കുന്ന ആശാൻ 'എഴുത്തശ്ശൻ'എന്നതിന്റെ രൂപഭേദമാണ്.എഴുത്തുകളരിയിൽ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കലിനു പുറമെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഓലയിൽ പകർത്തി എഴുതിക്കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള സംവിധാനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ കാണുന്ന ജ്യേഷ്ഠനെ എഴുത്തച്ഛൻ ഒരാചാര്യൻ എന്ന നിലയിലാണ് കരുതിയിരുന്നതെന്നുള്ളതുകൊണ്ട്, എഴുത്തച്ഛനിന്നിന്ന് വളരെ പ്രായക്കൂടുതൽ ഉള്ളതായിത്തോന്നുന്നു. അ നിലക്ക് ഒരമ്മക്ക് ജനിച്ച ജ്യേഷ്ഠനാണോ അതോ വലിയമ്മയുടെ മകൻ ആയിരിക്കുമോ എന്ന് തീർത്തു പറയുക പ്രയാസമാണ്. സാദ്ധ്യത

വലിയമ്മയുടെ മകനാകാനാണ്.

എഴുത്തും വായനയും, കണക്ക്, അമരകോശം, സിദ്ധരൂപം, ശ്രീരാമോദന്തം, എന്നീ സംസ്കൃത ലഘു കാവ്യങ്ങൾ ഈ കളരിയിൽ ജ്യേഷ്ഠന്റെ അടുക്കൽനിന്ന് പഠിച്ചിരിക്കാനിടയുണ്ട്. മേൽ,വിവരിച്ചിരിക്കുന്നവയോക്കെയാണല്ലോ സംസ്കൃതത്തിലെ പ്രാഥമിക പാഠങ്ങൾ. കൂട്ടത്തിൽ ജ്യോതിഷവും, ഗണിതവും അവിടെനിന്ന് പഠിച്ചു. എഴുത്തച്ഛന് ജ്യോതിഷത്തിൽ പരിജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അധ്യാത്മരാമായണം കിളിപ്പാട്ടിലും, മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ടിലും തെളിവുകൾ കാണാം. എതാണ്ട് പത്തിരുപതുവയസുവരെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ കളരിയിൽ സ്വയം പഠിച്ചും, കുട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചും, ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പകർത്തിയെഴുതിയും കഴിച്ചിരിക്കണം.

ജേഷ്ഠനും, രാമനാചാര്യനും കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെയുള്ള ഗുരുക്കന്മാരാരെല്ലാമാണെന്ന് പറയുവാൻ വിഷമാണ്. ചിന്താരത്നം എന്ന കൃതിയിൽ ഒരു ശാസ്ത്രികളുടെ നാമം എടുത്തുപറയുന്നുണ്ട്. ഈ ശാസ്ത്രികളോ. അതുപോലെ മറ്റുവല്ല ശാസ്ത്രികളിൽ നിന്നുമായിരിക്കാം എഴുത്തച്ഛന് ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചത്. തമിഴ്നാട്ടിൽ പണ്ടുമുതൽക്ക് സംസ്കൃതപണ്ഡിതന്മാരേയും, വേദപണ്ഡിതന്മാരേയും ശാസ്ത്രികൾ എന്നാണ് വിളിച്ചുവന്നിരുന്നത്. എഴുത്തച്ഛൻ യൗവ്വനത്തിൽ ഉപരിപഠനാർത്ഥം തമിഴ്നാട്ടിൽ അഞ്ചാറുകൊല്ലം സഞ്ചരിച്ചിരുന്നതായി അറിവുണ്ട്. തമിഴ്നാട്ടിലുള്ള പ്രഗത്ഭരായ ശാസ്ത്രികളിൽ നിന്നുമായിരിക്കും എഴുത്തച്ഛൻ വേദവേദാന്താതികളെല്ലാം വശത്താക്കിയത്. അബ്രാഹ്മണർക്ക് കേരളത്തിൽ വേദാദ്ധ്യായനവും മറ്റും ആദ്യകാലത്ത് വിലക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നുള്ള ഐതീഹ്യം ഒരു പക്ഷേ ശരിയായിക്കൂടെന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അവ പഠിക്കണമെന്നും വേദാന്തതത്ത്വങ്ങളിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ഉറച്ചതും. അനിനുള്ള ലക്ഷ്യം തേടി തമിഴ്നാട്ടിൽ സഞ്ചരിച്ചുകാണും. അവിടെ പറയത്തക്ക പ്രയാസമൊന്നും കൂടാതെ കാര്യം സാധിച്ചപ്പോൾ ഗുരുക്കന്മാരായ 'ശാസ്ത്രി'കളോട് ഒരു പ്രത്യേക പ്രതിപത്തി ഉണ്ടായി. ഹരിനാമകീർത്തനത്തിൽ,

'ഹരിനാമകീർത്തന മിതുരചെയ്‌വതിന്നുഗുരു-
മരുളാലെ ദേവകളുമരുൾ ചെയ്തു ഭൂസുരം'

എന്ന് തുടക്കത്തിലും,
'കരുണാപയോധി മമ ഗുരുനാഥ നിസ്തുതിയെ-
വിരവൊട്ടു പാർത്തു വഴിപോലെ തീർത്തരുൾക,'

എന്ന് അവസാനത്തിലും ഗുരുവിന്റെ അനുഗ്രഹം കാംക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ഗുരുനാഥൻ മിക്കവാറും തുഞ്ചത്തെഴുത്തുകളരിയിലെ ജ്യേഷ്ഠൻ,തന്നെയാവാനാണ് സാദ്ധ്യത. മറ്റു ഗുരുക്കന്മാരിൽ ആരെങ്കിലുമോ, അതോ എഴുത്തച്ഛന്റെ കുലപരദേവതയായ തൃക്കണ്ടിയൂരപ്പനേയോ താഴെക്കാണുംവിധം സ്മരിച്ചു കാണുന്നു.

'അമ്പേണമെൻ മനസിശ്രീനീലകണ്ഠ ഗുരു-
മംഭോരുഹാക്ഷമിത വാഴ്ത്തുന്നു ഞാനുമിഹ'.

ആകപ്പാടെ നോക്കുമ്പോൾ ഗുരുക്കന്മാരുടെ ഒരു സമൂഹം തന്നെ എഴുത്തച്ഛനുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് കാണാൻ വിഷമമില്ല. ഗുരുക്കന്മാരിൽനിന്നും കിട്ടിയ ശിക്ഷണവും, സ്വയം അശ്രാന്തപരിശ്രമങ്ങളിൽക്കൂടി നേടിയെടുത്ത പരിജ്ഞാനവും വ്യർത്ഥമാക്കാതെ സാധാരണക്കാരിൽ ആസ്തീക്യബോധവും, ജ്ഞാനവും വളർത്തിയെടുക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുകയും അതിന്റെ ഫലമായി ഉണ്ടായ നിരവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പിൽക്കാലത്ത് കേരളജനതയുടെ സാംസ്കാരികപരമായ ഉയർച്ചക്ക് കകുടോദാഹരണമായിത്തീർന്നു എന്ന് പറയാം.

കൊല്ലവർഷം *700* മുതൽ *800* വരെയുള്ള കാലയളവിലായിരുന്നു എഴുത്തച്ഛൻ ജീവിച്ചിരുന്നതെന്ന് നാം കണ്ടുവല്ലോ! മഹാകവി ഉള്ളൂർ, ആചാര്യൻ കൊ.വ. *670* മുതൽ *750* വരെയായി *80* വസസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരുന്നതായി ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തുന്നു. എന്നാൽ ഈ നിഗമനം, മേൽപ്പത്തൂരിന് 'നാരായണീയം' രചിക്കുവാനുള്ള പ്രചോദനം നൽകിയത് ആചാര്യന്റെ 'മീന്തൊട്ടുകൂട്ടാ'നുള്ള ഉപദേശമാണെന്ന ഐതീഹ്യത്തെ പാടെ മറിക്കുന്നതാണ്. ഐതീഹ്യമാണെങ്കിൽ പണ്ഡിതപാമരഭേതമില്ലാതെ സകല ജനങ്ങളും വളരെ കാലമായി വിശ്വസ്സിച്ചുവരുന്നതും, ശാശ്വതപ്രതിഷ്ഠ നേടിയതുമാണ്. ഭട്ടതിരി നാരായണീയം പൂർത്തിയാക്കിയത് കൊ.വ. *762*-ൽ ആയിരുന്നുവെന്നത് ഗ്രന്ഥത്തിൽ ത്തന്നെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്, ഉപദേശം കിട്ടിയിട്ട് *12* കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാണ് നാരായണീയം രചിച്ചതെന്ന് പറയാൻ പറ്റില്ലല്ലോ? വാതരോഗം മൂർദ്ധന്യാവസ്ഥ പ്രാപിച്ചപ്പോളാണല്ലോ കവി രോഗനിവാരണത്തിനുള്ള വഴി ആലോചിച്ചു തുടങ്ങിയതും, ആചാര്യന്റെ ഉപദേശമാരാഞ്ഞതും. ആ വഴിക്ക് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ,ഐതീഹ്യം പരമാർത്ഥമെങ്കിൽ ('ഐതീഹ്യം കെട്ടുകഥകളല്ലാ' എന്ന മഹത്വചനപ്രകാരം നമ്മൾ മുന്നോട്ടുപോയാൽ നൂറു ശതമാനവും ശരിയാവാനാണ് സാദ്ധ്യത), എഴുത്തച്ഛൻ ഏതാണ്ട് *765-70* വരെയെങ്കിലും ജീവിച്ചിരുന്നിരിക്കണം. ചിറ്റൂർ ഗുരുമഠത്തിലചൃതന്നെയാണ് ആചാര്യൻ സമാധിയടഞ്ഞത് എന്നതിന് ഒരു തെളിവ്, ധനുമാസത്തിലെ ഉത്രം നക്ഷത്രത്തിൽ അവിടെവച്ച് അന്നദാനവും, യോഗീശ്വര പൂജയും ഇന്നും പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് നടത്തിവരുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. മലയാളികളുടെ

സംസ്കാരോന്നമനത്തിനും, ഭാഷയുടെ വളർച്ചക്കും, കാരണക്കാരനായ ആചാര്യൻ, ഏത് കാലത്ത്, എവിടെ ജീവിച്ചിരുന്നതായാലും, ഗവേഷകന്മാർ സൂക്ഷ്മമായി കണ്ടുപിടിച്ചാലും, ഇല്ലെങ്കിലും, മലയാളഭാഷയും മലയാളികളും ഉള്ളിടത്തോളം കാലം അവരിൽ ഓരോരുത്തരുടെ ഹൃദയത്തിലും എഴുത്തച്ഛന്റെ യശസ്സ് നിലനിൽക്കുമെന്നതിന് രണ്ടുപക്ഷമില്ല.

എഴുതതച്ഛന്റെ അത്ഭുതസിദ്ധികളെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് പ്രചരിച്ചുവരുന്ന ഐതീഹ്യങ്ങളിൽ ചിലതെങ്കിലും ഇവിടെ ചേർത്തില്ലെങ്കിൽ ജനനവും വിദ്യാഭ്യാസവും എന്ന തലക്കെട്ട് അർത്ഥശൂന്യമായിപ്പോകും. പ്രത്യേകിച്ചും ഇവയിൽ നല്ലൊരു ശതമാനവും ബ്രഹ്മചര്യാശ്രമത്തിൽ സംഭവിച്ചതായതുകൊണ്ട്.

1) എഴുത്തച്ഛൻ ബാല്യകാലത്ത് അമ്മയോടൊപ്പം തൃക്കണ്ടിയൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽ പതിവായി ദർശ്ശനം നടത്തിവന്നിരുന്നു. നിത്യേനയുള്ള ഈ സന്ദർശ്ശനം സ്വതവെ ബുദ്ധിശാലിയായിരുന്ന ബാലന്, അമ്പലത്തിലെ വാതിൽമാടത്തിലിരുന്ന് ഉണ്ണികളെ ഓതിക്കന്മാർ ഓത്തു ചൊല്ലിച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നതുകേട്ട് പലതും മനസ്സിലാക്കാൻ വഴിതെളിയിച്ചു. അങ്ങിനെ ഒരു ദിവസം ഉണ്ണികൾ ഓത്ത് പിഴച്ച് ചൊല്ലുന്നത് കേട്ട് 'കാട് കാട്' എന്നുപറയുകയുണ്ടായി. എഴുത്തച്ഛന്റെ ധാരണാശക്തിയെ തെളിയിക്കുവാൻ പോന്ന ഒരു സംഭവമായി ഇതിനെ കണക്കാക്കാം.

2) ഒരിക്കൽ തൃക്കണ്ടിയൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഒരുണ്ണിനമ്പൂതിരി കുളി കഴിഞ്ഞ് ഗായത്രീമന്ത്രം ജപിച്ച്
ജലാഞ്ജലി തൂവുകയാണ്. ആ സമയം ബാലനായ എഴുത്തച്ഛൻ അത് കാണാനിടവരികയും ഉടനന്നെ ഉണ്ണിയോട് 'ആല്വരെയെത്തിയിട്ട് ജലം തൂവിയാൽപ്പോരെ' എന്ന് ചോതിച്ചു എന്നും അപ്പോൾ ഉണ്ണിക്ക് തെറ്റിന്റെ പൊരുൾ മനസ്സിലായതായും പറഞ്ഞുവരുന്നു. 'തൽ (തത്)
സവിതുർവ്വരേണ്യം ഭർഗ്ഗോ ദേവസ്യ ധീമഹീ ധിയോ യോന:പ്രചോദയാൾ (യാത്)' എന്നാണല്ലോ ഗായത്രീമന്ത്രം. ആ മന്ത്രത്തിന്റെ അവസാനത്തിലുള്ള 'ആൽ' വരെ ചൊല്ലിയിട്ടു വേണം വെള്ളം മേൽപ്പോട്ടെറിയാൻ എന്നാണിതിന്റെ ആന്തരാർത്ഥം. എല്ലാ മന്ത്രങ്ങളും ചൊല്ലുമ്പോൾ കൂട്ടത്തിൽ കർമ്മം ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നും ചിലതെല്ലാം മന്ത്രോച്ചാരണത്തിനു ശേഷമാണ് നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതെന്നുമാണ് ശാസ്ത്രവിധി. എഴുത്തച്ഛൻ ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ വേദവേദാന്താദികളിൽ പരിജ്ഞാനം നേടിയിരുന്നു എന്നുള്ളതിന് തെളിവായി ഇതിൽപ്പരം എന്തുവേണം?

3) എഴുത്തച്ഛന്റെ കുട്ടിക്കാലത്ത് ചില പാണ്ഡിത്യഗർവ്വിഷ്ഠന്മാരായ നമ്പൂതിരിമാർ

അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജ്ഞാനസാമ്രാജ്യം എത്രമാത്രം വിപുലമാണെന്ന് അളക്കുവാനും കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നു പരിഹസിക്കുവാനുമായി 'തുഞ്ചന്റെ ചക്കിൽ എത്ര ആടും' എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ 'ആറും നാലും ആടും' എന്ന് ശ്ലേഷാർത്ഥപരമായ മറുപടി ഉടനെ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. വേദങ്ങൾ (4), വേദാംഗങ്ങൾ (6) എന്നിവയുടെ സാരം ഗ്രഹിക്കാനുള്ള കഴിവെനിക്കുണ്ടെന്ന് ആന്തരാർത്ഥവും, ആറും നാലും പത്തിടങ്ങഴി എള്ളാട്ടുവാനുള്ള വലുപ്പം ചക്കിനുണ്ടെന്നുള്ള വാക്യാർത്ഥവും ഉത്തരത്തിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലുള്ള പല സംഭവങ്ങളും എഴുത്തച്ഛന്റെ ചരിത്രവുമായി ഇടകലർന്ന് പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സാഹിത്യസംഭാവനകൾ:

ഇനി എഴുത്തച്ഛൻ മലയാളസാഹിത്യത്തിന് നൽകിയിട്ടുള്ള സംഭാവനകളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാം. ആചാര്യൻ ഏതെല്ലാം കൃതികൾ

ഏതെല്ലാം കാലത്ത് രചിച്ചു എന്നെല്ലാം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിട്ടുതന്നെയാണിരിക്കുന്നത്. ആ നിലയ്ക്ക് അതിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുക വിഷമമാണ്.

എഴുത്തച്ഛൻ ആദ്യമായി ചെയ്തത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് നടപ്പിലിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിക്ക് ചില അഴിച്ചുപണികൾ നടത്തി അവയെ വേണ്ടവിധത്തിൽ ക്രമീകരിച്ച്, ഭാവിതലമുറയ്ക്ക് ഒരു കെടാവിളക്കെന്നോണം ചെളിയിച്ചു എന്നതാണ്. അതിലേയ്ക്കായി അദ്ദേഹം ചിട്ടചെയ്തതാണ് ഗണപതിവന്ദനം, സരസ്വതിവന്ദനം, കൃഷിവന്ദനം, ഗുരുവന്ദനം, വേദവ്യാസവന്ദനം, ഗണാഷ്ടകം, മുകുന്ദാഷ്ടകം എന്നിവ. വാല്മീകി, വ്യാസൻ മുതലായ പൂർവ്വകവികളുടെ ആശയങ്ങളെ പിന്തുടർന്നുകൊണ്ട് എഴുത്തച്ഛൻ ഇതെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആദ്യമായി അക്ഷരം പഠിക്കുന്നവർക്ക് ഉച്ചാരണശുദ്ധി മുതലായവ വേണ്ടവിധത്തിൽ പുഷ്ടിപ്രാപിക്കുന്നതിനും മറ്റും വേണ്ടിയാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ സ്തോത്രങ്ങളിൽക്കൂടി ഇങ്ങനെ ഒരു പാഠപദ്ധതി ആവിഷ്ക്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

സംസ്കൃതമായാലും, മലയാളമായാലും വിദ്യാർത്ഥികൾ 57 അക്ഷരവും പഠിക്കണമെന്നും, ഏതുഭാഷ പഠിക്കാനും ഒരേ ലിപി തന്നെ മതിയെന്നും എഴുത്തച്ഛൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഈ ക്രമീകരണം നമ്മൾ ഇന്നും പരമ്പരയായി തുടർന്നു വരുന്നുണ്ടല്ലോ. അതിലേക്കായി എഴുത്തച്ഛൻ രചിച്ച കൃതിയാണ് ഹരിനാമകീർത്തനം. 'ഓം, ഹരി.ശ്രീഗണപതയേ നമ:........യരവഷ:' ഈ അക്ഷരങ്ങളും ഇടയിൽ വിട്ടു പോയവയും ക്രമമായി എടുത്ത് ഓരോ അക്ഷരവും ഓരോ സ്ലോകത്തിന്റെ തുടക്കമായി 60 ശ്ലോകങ്ങൾ കൊണ്ട്

രചിച്ചിരിക്കുന്നതാണ് ഈ കൃതി.'അറുപതു ശ്ലോകങ്ങൽക്കു പുറമെ,ആചാര്യവന്ദനം, ഗുരുവന്ദനം, മുതലായി ആറു ശ്ലോകങ്ങൾ തുടക്കത്തിലും, അവസാനത്തിലുമായി കാണുന്നു. കീർത്തനം തുടങ്ങുന്നതുതന്നെ,

'ഓംകാരമായ പൊരുൾ മൂന്നായ് പിരിഞ്ഞുടനെ-
യാങ്കാരമായതിനു താൻ തന്നെ സാക്ഷിയതു
ബോധം വരുത്തുവതിനാളായി നിന്ന പര-
മാചാര്യരൂപ ഹരി നാരായണ നമ:'

എന്നാണല്ലോ. ഹരിനാമകീർത്തനം രചിക്കാൻ എഴുത്തച്ഛന് പ്രചോദനം കിട്ടിയത് ഒന്നുകിൽ വാല്മീകി, ശങ്കരാചാര്യർ മുതൽ പേരുടെ കൃതികളോ, അല്ലെങ്കിൽ വേറെ വല്ല ആചാര്യന്മാരുടെ കൃതികളോ ആയിരിക്കാം. പഞ്ചാക്ഷരസ്തോത്രം, സപ്തസ്വരകീർത്തനം, മുതലായവ പ്രസിദ്ധങ്ങളായ ഭജന കൃതികളാണല്ലോ. ഈ കൃതിയിൽ അദ്വൈതമാണ് പ്രതിപാദ്യവിഷയമെങ്കിലും, സൗകര്യം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ 'ഹരി: നാരായണ നം:'എന്ന പല്ലവി ആവർത്തിക്കാതിരുന്നില്ല. കുട്ടികളായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ഓരോരുത്തരുടേയും മനസ്സിൽ ദൈവവിശ്വാസം വളർത്താനും കൂടിയായിരിക്കും ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം.

ഇരുപത്തിനാലുവൃത്തം:

നവവിധഭക്തി അല്ലെങ്കിൽ ഭക്തിയുടെ ഒൻപതു വകഭേദങ്ങൾ ശ്രവണം, കീർത്തനം, സ്മരണം, പാദസേവനം, അർച്ചനം, വന്ദനം, ദാസ്യം, സഖ്യം, ആത്മനിവേദനം എന്നിവയാണല്ലോ, ഇവയിൽ നാമകീർത്തനത്തിനാണ് എഴുത്തച്ഛൻ പ്രാധാന്യം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഹരിനാമകീർത്തനം എന്നുവേണ്ട രാമായണം, ഭാരതം, ഭാഗവതം തുടനിയവയിലും ഇതിന്റെ ധ്വനി നമുക്ക് കേൾക്കാൻ കഴിയും. രണ്ടുമൂന്നുദാഹരണങ്ങൾ കാണിക്കാതിരുന്നാൽ പരമാർത്ഥം ബോദ്ധ്യമാവുകയില്ല.

'രാമഹരി രാമഹരി രാമഹരി രാമ
രാമരജനീചര കുലന്തക തൊഴുന്നേൻ
പ്രാണനകലും പൊഴുതു നിൻ മഹിതരൂപം
കാണണമെനിക്കു തെളിഞ്ഞാശു ഹരിരാമ
(ഒന്നാം വൃത്തം)

'ഗോവിന്ദാ ഹരി ഗോവിന്ദാ ഗോവിന്ദാ
ഗോവിന്ദാ ഹരി മാധവാ പാഹിമാം
ജാനകി നയനാമൃത ഭാജന-
രൂപം കാണുമാറാകണം ഗോവിന്ദ (രണ്ടാം വൃത്തം)

'മാലാറുമാററിയ രാമായണംകഥയെ
ബാലാദിപോലുമുരചെയ്കിൽ ത്രിലൊകപെരു-
മാളാമവൻ പരനൊടേകീ ഭവിപ്പതിനു-
മാളായ് വരുന്നു ഹരി നാരായണായ നമ:
(ഇരുപത്തഞ്ചാം വൃത്തം)

മേൽപ്പറഞ്ഞ കൃതിയും വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയമായി ആചാര്യൻ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. കുട്ടിക്കാലത്ത് കിട്ടുന്ന ആറിവാണല്ലോ എല്ലാവരിലും അവരവരുടെ പിൽ ക്കാലജീവിതത്തിനാധാരം.

'ചെറുപ്പകാലങ്ങളിലുള്ള ശീലം
മറക്കുമോ മാനുഷനുള്ള കാലം.'

എന്ന നമ്പ്യാരുടെ പ്രയോഗം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ സകല മനസ്സിലും ജ്ഞാനത്തൊടൊപ്പം ഈശ്വരവിശ്വാസവും വളർന്നു വികസിക്കണമെന്ന എഴുത്തച്ഛന്റെ ഉദ്ദേശം സഫലീകരിക്കാൻ പോന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിക്ക കൃതികളും.

ഭാഗവതം കിളിപ്പാട്ട്:-

വ്യാസമഹർഷിയാണല്ലോ ഭാഗവതപുരാണത്തിന്റെ നിർമ്മാതാവ്. വേദമന്ത്രങ്ങളെ ചിട്ട ചെയ്ത് വിഭജിക്കുകയും, മഹഭാരതം രചിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും വ്യാസഭഗാവ്നിൽ എന്തോ ഒന്നുകൂടി ചെയ്തു തീർക്കാത്തതിനാലുള്ള മന:ക്ലേശം കൊടുമ്പിരിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം സവിസ്തരം പ്രതിപാതിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം നിർമ്മിക്കുക കൂടി ചെയ്താൽ അങ്ങയുടെ വിഷദമെല്ലാം മാറുമെന്ന നാരദമഹർഷിയുടെ ഉപദേശമാണ് പതിനെണ്ണായിരം ശ്ലോകങ്ങളുള്ള മഹാഭാഗവതത്തിന്റെ ഉൽപത്തിക്ക് നിദാനം.

അങ്ങിനെ വേദവ്യാസനാൽ രചിക്കപ്പെട്ട ഭാഗവതം എഴുത്തച്ചൻ മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്ത്റ്റനം ചെയ്ത് കിളിപ്പാട്ടാക്കി എന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷം ഗവേഷകരും കരുതുന്നത്.

എന്നാൽ ഇതിനൊരു എതിർപ്പക്ഷ്മില്ലെന്നില്ല. എന്തു തന്നെയായാലും ഭാഷയുടെ ശൈലി നോക്കുമ്പോൾ എഴുത്തച്ഛൻ തന്നെയായിരിക്കണം ഇതിന്റേയും പ്രണേതാവ് എന്ന് വിശ്വസിക്കാം.

'എത്രയുമെളുതായി മുക്തിയെ ലഭിക്കുന്ന
ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തെ പ്രതിപാദിപ്പാൻ വേദവ്യാസൻ
ഉത്തമശ്ലോക ചരിത്രങ്ങളും നാമങ്ങളും
ഉത്തമധ്യാനങ്ങളും മിശ്രമായ് വിശുദ്ധമായ്
ചമച്ചു ഭാഗവത മതിങ്കൽ നിരന്തരം
രമിപ്പാനായിട്ടത്രേ മറ്റുള്ള കഥയെല്ലാം.'

എന്ന് കിളിപ്പാട്ടിന്റെ ശൈലി കാണിക്കാൻ ഇവിടെ പകർത്തുന്നു.

രാമായണം കിളിപ്പാട്ട്:-

ആചാര്യൻ രാമായണം കിളിപ്പാട്ടായി രചിക്കാനുണ്ടായ ഒരൈതീഹ്യമുണ്ട്. അമ്പലപ്പുഴ പൂരാടം തിരുനാൾ ദേവനാരായണന് ഒരിക്കൽ അദ്ധ്യാത്മരാമായണം മൂലകൃതിയുടെ തെലുങ്കക്ഷരത്തിൽ എഴുതിയ ഒരു ഗ്രന്ഥം കിട്ടാനിടയായി. അദ്ധ്യാത്മരാമായണത്തെക്കുറിച്ച് തമ്പുരാനും അറിവുണ്ടാൂീരുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, തെലുങ്കക്ഷരം വായിക്കാനും. അപ്പോൾ ആരിൽ നിന്നോ എഴുത്തച്ഛന് തെലുങ്ക് വായിക്കാനും പർത്തിയെഴുതാനും അറിയാമെന്ന വിവരം രാജാവിന് കിട്ടി.ഉടനെ ആളയച്ച് അദ്ദേഹത്തെ വരുത്തിക്കുകയും, തത്കൃതിയുടെ മലയാളം ലിപിയിലൊരു പകർ പ്പെടുപ്പിക്കയും ചെയ്തു. അക്കൂട്ടത്തിൽ എഴുത്തച്ഛനും അതിന്റെ ഒരു പകർപ്പ് എടുക്കുകയും, താമസിയതെ അത് കിളിപ്പാട്ടായി വിവർത്തനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് രാമായണം കിളിപ്പാട്ടിന്റെ ഉത്ഭവ കഥ.

കിളിയെക്കൊണ്ട് പറയിക്കുകയോ, കിളിയോട് പറയുന്ന സമ്പ്രദായമോകേരളത്തിൽ എഴുത്തച്ഛന് മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ സമ്പ്രദായം തമിഴിൽ വളരെ മുമ്പു തന്നെ പ്രസിദ്ധവുമായിരുന്നു. കി.പി. എഴാം ശതകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന തിരുജ്ഞാനസംബന്ധർ, ഒമ്പതാം ശതകത്തിൽ മാണിക്കവാചകർ മുതൽ പേർ അവരുടെ തേവാരപ്പാട്ടുകളിൽ കിളിയേക്കൊണ്ട് പാടിക്കുകയുണ്ടായി. എഴുത്തച്ഛൻ കുറെക്കാലം തമിഴ് നാട്ടിൽ ഉപരിപഠനാർത്ഥം സഞ്ചരിക്കുകയുണ്ടായെന്ന് മുമ്പ് പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടയല്ലോ. അപ്പോൾ എഴുത്തച്ഛന് കിട്ടിയ അറിവാണ് കിളിയേക്കൊണ്ട് പാടിക്കുകയെന്നത്. അവയെ അഴിച്ചുകൂട്ടി ഒരു പുതിയ വൃത്തം

കേകയല്ലെങ്കിൽ കിളിപ്പാട്ടുവൃത്തം എന്ന പേരിൽ ആചാര്യൻ അവതരിപ്പിച്ചു. താണ്ഡവരായ സ്വാമികൾ എന്ന തമിഴ് കവി പാടിയ 'കൈവല്യനവനീത'മെന്ന വേദന്തപ്രതിപാദനകൃതിയാണ് എഴുത്തച്ഛൻ ആദ്യമായി കിളിപ്പാട്ടു രീതിയിൽ മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തവതരിപ്പിച്ചത്.

'ഉരത്തോരജ്ഞാനത്തിൽ പെരുത്ത നാരായവേ-
രറുത്തു ബോധം നൽകും കൈവല്യനവനീതം
സ്ഫുരിച്ചു തമിൾപ്പൊരുളറിയാതെ ഞങ്ങൾക്കർത്ഥം
തിരിച്ചു ചൊല്ലേണം നീ കേരളഭഷയാലേ'.

തങ്ങളുടെ അദ്വൈത വേദാന്തജ്ഞാന തൃഷ്ണമാറിക്കിട്ടുവാൻ ഒരു വഴി ആരാഞ്ഞപ്പോൾ ആ മഹാജനങ്ങളോട് കിളിപറയുന്നമാതിരിയാണ് തുടക്കം.

'ഗുരുശ്രീകര ശ്രീമൽ ഗുരുകീർത്തനം സമു-
ച്ചരിച്ചു സുഖേന സഞ്ചരിക്കും കിളിപ്പെണ്ണേ!
കുറുക്കും പാലും പഞ്ചസാരയും പക്വങ്ങളും
വെറുതെ മധുവുമാസ്വദിച്ചു യഥാസാരം.'

ഗുരുവന്ദനം ആചാര്യവന്ദനം, ഈശ്വരവന്ദനം എന്നിവക്കുശേഷം വിവർത്തനം ആരംഭിക്കുന്നു. ഒരു മതൃക ഇവിടെ പകർത്തിക്കാണിക്കാം. അതിൽ നിന്നും എഴുത്തച്ഛന്റെ മൂലകൃതി പദാനുപദ തർജ്ജമ ചെയ്യുമ്പോഴും സ്വതന്ത്രകൃതിയെന്ന് തോന്നിക്കത്തക്ക വിധത്തിലുള്ള ഉടച്ചുവാർക്കൽ അനുവാചകർക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.

മൂലം:

'പടർന്തവേതാന്തമെന്നും
പാർക്കടൽമൊണ്ടു മുന്നൂർ
കുടങ്കളിൽ നിറൈത്തുവൈത്താർ കു-
രുവർകളെല്ലാം കാച്ചി
കുടൈത്തെടുത്തളിത്തേനിന്തക്കൈ-
വല്ല്യ നവനീതത്തെ
അടൈന്തവർ വിടയമണ്ടിന്റലൈ-
വരോ പചിയിലാരേ'.

വിവർതനം.:

'പരന്ന വേദാന്തമാം പാൽക്കടൽ നിന്നു കോരി
നിറച്ച ശാസ്ത്രങ്ങളാം കുടങ്ങൾ നിറഞ്ഞെങ്ങും
പരിചിൽ പാനം ചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ വെച്ചുമുന്നം
പരമ കൃപാലുക്കളാകിയ ഗുരുക്കന്മാർ
അതിനെക്കാച്ചികടഞ്ഞെടുത്തു തന്നീടുന്ന
മധുരതരമായ കൈവല്ല്യ നവനീതം
അതിഭാഗ്യത്താലിതു ലഭിച്ചു പയ്യില്ലാത്തോ-
രധമാവിഷയമാർന്നതിനാൽ വലഞ്ഞീടാ.'

അദ്ധ്യാത്മരാമായണത്തിലേയ്ക്കു കടക്കുമ്പോഴേക്കും എഴുത്തച്ഛന്റെ ഭക്തിപാരവശ്യം പതിന്മടങ്ങ് വർദ്ധിച്ചതായിക്കാണാം. രാമായണം തുടങ്ങുന്നതുതന്നെ ശ്രീരാമനാമം പാടിവരുന്ന പൈങ്കിളിപ്പെണ്ണിനെ അവതരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടാണല്ലോ.

ശ്രീരാമ രാമ രാമ ശ്രീരാമചന്ദ്രജയ
ശ്രീരാമ രാമ രാമ ശ്രീരാമ ഭദ്ര ജയ
ശ്രീരാമ രാമ രാമ സീതാഭി രാമ ജയ
ശ്രീരാമ രാമ രാമ ലോകാഭി രാമ രാമ
ശ്രീരാമ രാമ രാമ രാവണാന്തക രാമ
ശ്രീരാമ മമ ഹൃദി രമതാം രാമ രാമ
ശ്രീരാഘവാത്മാ രാമ ശ്രീരമ രമാപതേ
ശ്രീരാമ രമണീയ വിഗ്രഹ നമോസ്തുതേ
നാരായണായ നമോ നാരായണായ നമോ
നാരായണായ നമോ നാരായണായ നമോ.:

അദ്ധ്യാത്മരാമായണം മൂലത്തെ മലയാളത്തിലേക്ക് തർജ്ജമ ചെയ്ത് സ്വന്തം ശൈലിയിൽ കവിതാത്മകമായി രചിക്കുകയാണല്ലോ എഴുത്തച്ഛൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ആ തർജ്ജമ ഒന്നു കൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹം ഒരു മഹാകവി പട്ടത്തിനർഹനായി എന്നതാണ് സത്യവസ്ഥ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേക ശൈലിക്കനുസ്സരിച്ച് പ്രസ്തുത കൃതിയെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനായി പല സ്ഥലത്തും മൂലകൃതിയിൽനിന്ന് വ്യതിചലിച്ചിട്ടുണ്ട്. കിളിപ്പാട്ടും, മൂലവുമായി ഒരു താരതമ്യ പഠനം നടത്തിയാൽ സഹൃദയദൃഷ്ടിക്ക് ഈ വത്യാസം അനുഭവപ്പെടുന്നതാണ്. (തുടരും......).

Our Group News:

Happy Birthday Dr. Saroja Amma!!!

Dr. Saroja Ramanujam, our respected group member, our spiritual guide and teacher and a great vedic scholar's birthday is on September 21st. Let me take this opportunity to wish
Dr. Saroja Amma a very happy Birthday and many many happy returns of the day!!

We are lucky to have such scholarly members in our group. Please wish her and pray for her.

May Krishna bless her always!

- Sunil

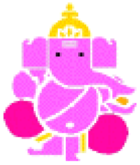

ഓം നമോ നാരായണായ: Om Namo Narayanaya: ഓം നമോ നാരായണായ:

Please email your name and a brief introduction to have your personal introduction published in next Navaneetham.

Please email your comments, suggestions & articles for next Navaneetham to editor@guruvayoor.com

കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ!

Sources, credits and copyright acknoledgements

flickr.com
google.com
harekrishna.org
http://www.flickr.com/photos/toreajade/52081775/
http://sss.vn.ua/india/murtis/saraswati2.jpg
http://www.veda.harekrsna.cz/images/tilakas.jpg
Krishna pictures/Artwork courtesy of
The Bhaktivedanta Book Trust International, Inc.
www.krishna.com.

Our apologies for those articles & poems we could not publish this time due to space limitations. We will have them published in the forthcoming issues.

Om Namo Bhagavathe Vasudevaya!

Submitted at the lotus feet of Sri Guruvayoorappan by the devotees.

Om Namo Narayanaya:

May God bless you all.